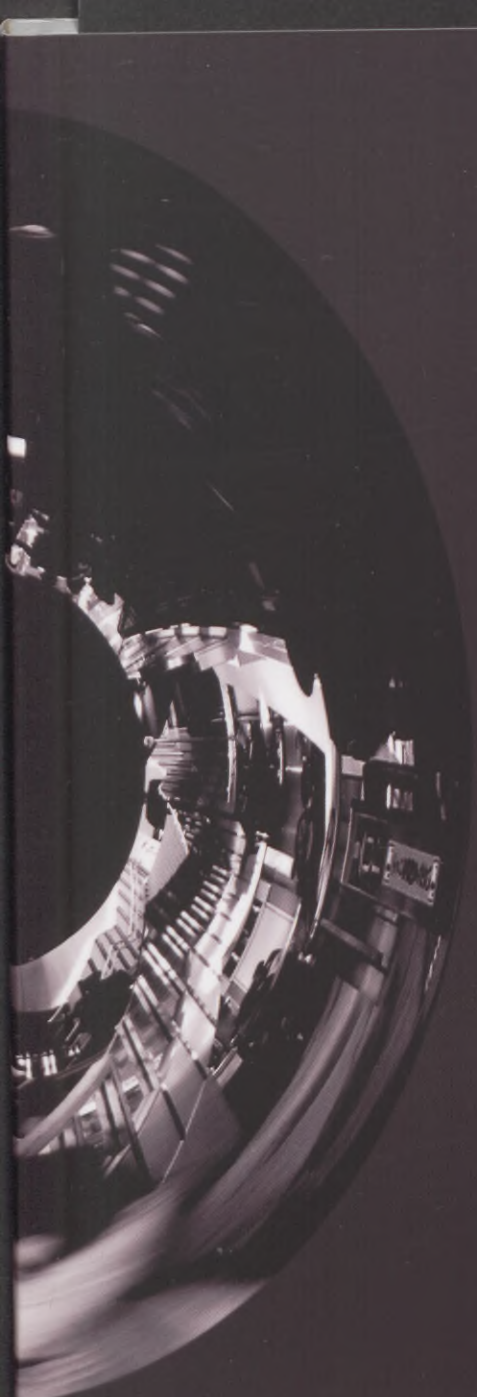
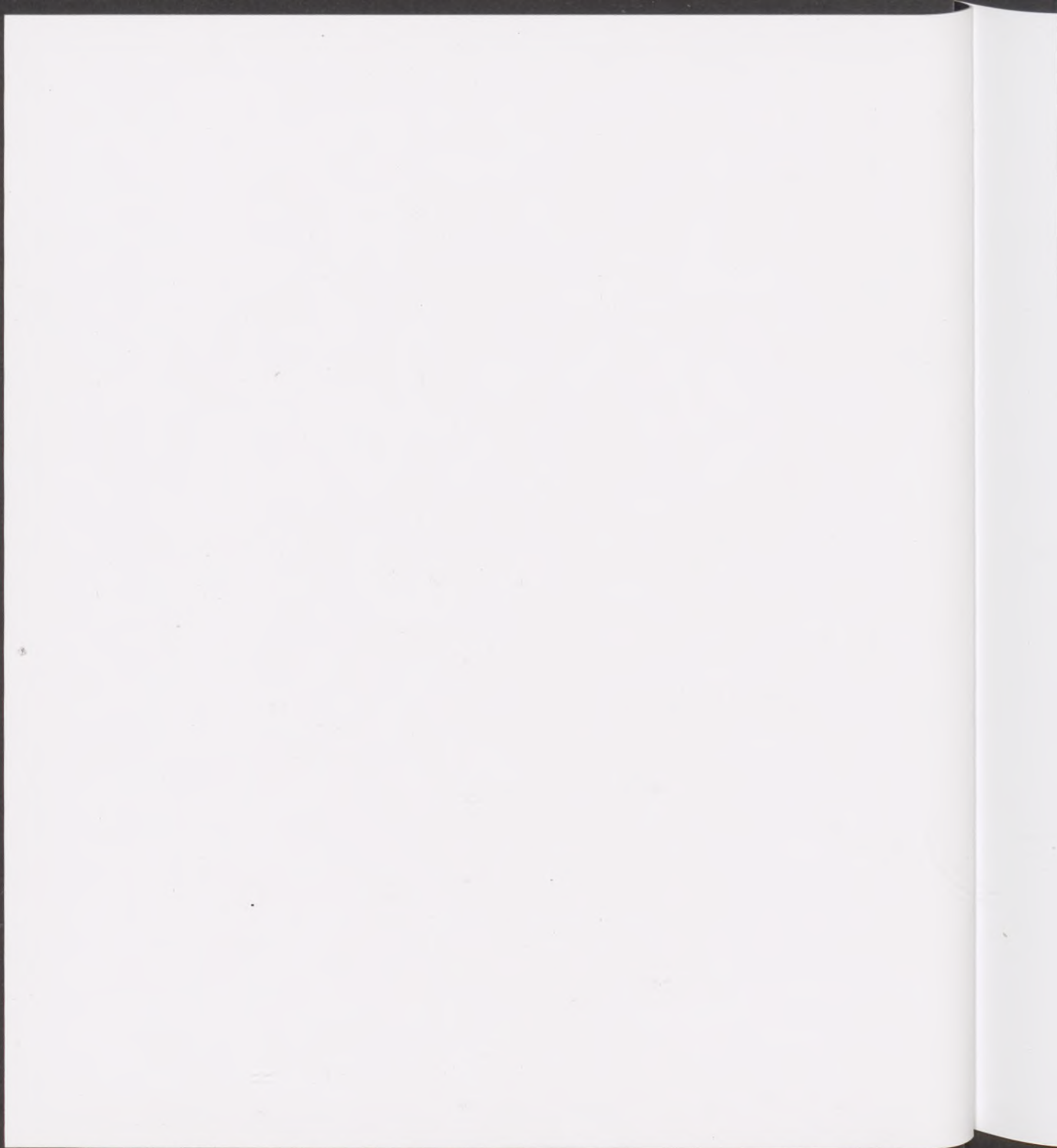

BIENNALE SZTUKI MŁODYCH „RYBIE OKO 7”

BIENNALE SZTUKI MŁODYCH „RYBIE OKO 7”
YOUNG ART BIENNIAL 'FISH EYE 7'

23 WYGRANYCH I REFLEKSJE OGÓLNE O KONKURSIE

Pytania

Kategoria młodości to niezmiennie jedno z obowiązujących haseł na scenie artystycznej. Często konkursy są skierowane właśnie do młodych osób. To swoista pomoc w zaistnieniu, czy po prostu wejściu w szerszy obieg sztuki. Jedną z takich imprez jest odbywające się w tym roku po raz siódmy – Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko” w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku – zgodnie z tytułem od zawsze skierowane do młodych, nawet do tych będących jeszcze na studiach. Czym, obok oczywistej możliwości pokazania się, jest Biennale? Z pewnością stanowi pretekst do zastanawiania się zarówno nad *młodą* sztuką, jak i obrazem sztuki w ogóle. Jednak musimy pamiętać o fragmentaryczności i ograniczeniach wykreowanego wizerunku. Trudno zbudować obraz całości nawet tzw. młodej sztuki, a wszelkie konkursy to jedynie poszczególne fragmenty stworzone przez danych uczestników wybranych przez konkretne jury. Forma konkursu bowiem implikuje istnienie grona oceniających, którzy mają możliwość poznania nowych propozycji artystycznych, nawet niezakwalifikowanych na wystawy. To ciekawe doświadczenie i możliwość śledzenia zmieniającego się wiru sztuki współczesnej. Każda kolejna edycja Biennale stanowi również okazję do zastanowienia się nad przyszłością tego i podobnych wydarzeń. Czy jest potrzebne, czy posiada dobre usprawiedliwienie istnienia i w jaki sposób je promować, żeby dotarło do jak najszerszego grona odbiorców? Ostatni problem jest szczególnie ważny w kontekście wydarzeń odbywających się poza warszawskim centrum. Jak zbudować regulamin, na co, poza wiekiem, położyć nacisk, na: medium, temat, czas powstania, czy, jak w przypadku słupskiego Biennale, na nieprezentowanie wcześniej zgłoszonych prac? W kontekście regulaminu bardzo często jak bumerang powraca pytanie o profesjonalne wykształcenie artystów, w większości konkursów w Polsce należy wykazać się wykształceniem artystycznym. Czy w dzisiejszym świecie sztuki jest to uzasadnione stanowisko?

Zapewne można jeszcze wymienić więcej zagadnień związanych z poszczególnymi przeglądami młodej sztuki, jednak wróćmy do najważniejszego.

Młodzi ludzie i ich prace. Każda ważna w jedyny, charakterystyczny dla siebie sposób, jednakże dla organizatorów stanowiąca wyzwanie zbudowania z nich w miarę spójnej, a z pewnością ciekawej ekspozycji. Przekonamy się jak będzie tym razem.

Wspólne

Z wielu nadesłanych zgłoszeń znaczna ilość została od razu odrzucona – część sama się wyeliminowała, a niektóre po prostu nie przekonały wszystkich, co nie znaczy, że nie ma wśród nich ciekawych realizacji, przy innych długo dyskutowaliśmy i ostatecznie wybraliśmy 23 propozycje.

Znaczna większość prac to poważne rozważania nad rzeczywistością, w różnych jej wymiarach, często poprzez osobiste, ale pozbawione głębszego zaangażowania, doświadczenie. Zabrakło mi prac mądrych, ale lekkich i zabawnych, może jedynie projekty Tomasza Koszewnika delikatnie wypełniają tę lukę, bowiem wydawałoby się zabawne rysunki Michała Szuszkiewicza są zbyt komentujące a w przypadku Oli Kozioł humor przejawia się jedynie w nadesłanym tekście.

Pośród prezentowanych prac można znaleźć kilka powtarzających się tendencji.

W wielu przejawia się natura w odmiennych kontekstach: jedynie jako tło, chociaż bardzo ważne, w nagrodzonych pracach Piotra Lisa, czy nawet u Michała Bugalskiego, jako aktywny (może jednocześnie wrogi?) uczestnik u Krzysztofa Maniaka i wspomnianej Oli Kozioł, czy jako najważniejszy gracz jak u Natalii Bażowskiej.

Drugą widoczną tendencją jest swoiste zajęcie się problemami społecznymi. Są to problemy natury ogólnej, z którymi autorzy/autorki zetknęli się, ale bardziej w roli obserwatorów niż uczestników. Kamienie Anny Brandys zostały zrobione z życiorysów osób poszukujących pracy w „pośredniaku”; Małgorzata Markiewicz odbyła podróż do jednego z krajów arabskich i prezentuje małe zdjęcia świata widzianego przez kobiety, fragmenty, a właściwie szczeliny, na jakie pozwala odpowiedni religijny strój; w społecznym kontekście można także interpretować *Intermedialny Notes* Michała Hyjka, chociaż mamy tutaj większe osobiste zaangażowanie, czy ciekawą również ze względów auto-artystycznych realizację Małgorzaty Łuczyny.

Trzecią tendencją jest ponownie specyficznie realizowany rozrachunek z historią.

To, niestety czasami zbyt teatralne i artystyczno-sztuczne, ale z pewnością ciekawe filmy Urszuli Pieregończuk; intrygująca, a także banalnie prosta, karuzela Mariusza Wolnego, za którą zdecydowaliśmy się przyznać II miejsce – w obu przypadkach ważną rolę odgrywają dzieci. Mamy również indywidualną opowieść Aleksandra Kühla, Niemca z polskimi korzeniami, Polaka z niemiecką historią (?), który buduje orła z przedmiotów znalezionych w przydomowym ogródku. Zwraca uwagę proces tworzenia, jak i niejednoznaczny kształt orła. To trudna historia przestrzeni, ale także opowieść konkretnej osoby z niejednoznacznie określoną tożsamością.

W wielu projektach możemy odnaleźć odniesienia do historii sztuki: w sposób zamierzony u Mateusza Szczypińskiego i Erwina Wyjadłowskiego, jako dialog z tradycją obrazu malarskiego u Małgorzata Szymankiewicz; ale także mniej oczywiste i świadome przywołania, jak w instalacji Ewy Doroszenko, filmach Magdaleny Łazarczyk, czy w nierealnych projektach Mateusza Choróbskiego – wymagających wiele wysiłku przy realizacji, ale pobudzających wyobraźnię. Również filmy Piotra Lisa są osadzone w znajomej romantycznej stylistyce. Odnajdując nawiązania do wcześniejszej sztuki, spełniamy jedno z zadań, które przed krytykami stawiał w latach 70. Mieczysław Porębski, widzenia czegoś, co było wcześniej, w tym, co nowe, „już widziane w tym, co jeszcze nie widziane”.¹

Oglądając wszystkie prace musimy również dostrzec jedną ważną prawidłowość, większość z nich wymaga od nas wiedzy, a niektóre wprost pewnego komentarza jako uzupełnienie tego, co widzimy. Od początku jednak coś nas musi zaintrygować, zainteresować byśmy zechcieli wejść głębiej. Ale, co również jest ważne, śledząc konkursy i pokazy młodych konfrontujemy się z własnymi oczekiwaniami wobec sztuki, nawet nie zawsze w pełni świadomie stawiamy pytania, czego spodziewamy się po osobach jeszcze ciągle młodych? Czy myślimy poprzez medium i zauważamy w tym przypadku mniejszą ilość ciekawego malarstwa, chociaż to, które odnajdziemy, zasługuje na uwagę (Paweł Matyszewski, Emilia Dragosz). Czy jak wspominałam, brakuje nam lekkości i zabawy, a może irytuje ironiczny dystans wobec ważnych zagadnień? Widzimy także zwycięzcę, w tej edycji został nim Piotr Lis, czy przemawiają do nas jego obrazy klęsk? Jakie to klęski pytamy? Nagroda z pewnością posiada znaczenie finansowe, ale czy znaczy więcej? Czy jest przepustką, szansą na zaistnienie w szerokim gronie? Takie pytania naturalnie implikują pytanie o prestiż samego konkursu. Równocześnie nie zapominajmy, że zwycięzcami są dwadzieścia trzy osoby biorące udział w wystawie. Oglądamy ich prace, zastanawiamy się nad przekazem, one są w obiegu.

1 M. Porębski, *Krytycy i metoda*, w: *Krytycy i sztuka*, Kraków, s. 18

Na zakończenie chcę zwrócić uwagę na bardzo ważną cechę słupskiego Biennale – prezentacje uczestników. Spotkanie odbywa się przed otwarciem wystawy, podczas montażu. Stanowi możliwość szerszego wzajemnego poznania się wszystkich artystów. To czas przedstawienia siebie, własnej wizji sztuki. „Rybie Oko” to nie tylko przestrzeń do prezentowania, lecz miejsce spotkań, wymiana idei. Wystawa stanowi ważny element tej wymiany, również z publicznością. Dlatego prezentowanym obiektom warto się przyglądać szerokim kątem rybiego oka, zatem: dobrego przebywania ze sztuką.

23 WINNERS; GENERAL REFLECTIONS ON THE 'FISH EYE' CONTEST

Questions

Youth category is unchangeably one of the current passwords on the artistic scene. Contests are often directed just to the young. It's a kind of helping them to enter the art world. The 'Fish Eye' Young Art Biennial at the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk is one of such events. This biennial is already held for the seventh time; in comply with its name being directed to the young, including students, since ever.

What is the biennial, apart from the obvious opportunity to show oneself? Certainly it's a pretext to think about the young art and art image in general. However, we should remember to take the limitations of the image created in this way and its fragmentary character into our account. It's difficult to construct a thorough image of the so-called young art as a whole; all contests are only fragments created by given participants selected by a particular jury. The contest formula implies the existence of qualifying persons who have a possibility to look at new artistic proposals including those rejected ones. It's an interesting experience giving the opportunity of tracing the changing whirl of contemporary art. Every next edition of the biennial is also an opportunity to rethink the future shape of such events. Is it still needed, is its existence properly justified, and how should it be promoted to reach the widest audience? The latter question is of particular importance in the context of artistic events that are held outside Warsaw centre. How should be constructed the rules, what should be stressed apart from the age: the chosen medium, the theme, time of appearance, or – like in the case of the biennial in Słupsk – the condition of never being presented before? In the context of the rules like boomerang returns a question about professional education of the participating artists. For the majority of contests in Poland you should prove your artistic education. Is such an attitude well justified in today's art world?

We could enumerate more issues connected with different young art reviews, but let's come back to the most important one: the young and their works. Each work can be important in its own characteristic way, but for the organizers the point of challenge is to build a coherent and interesting exhibition from these individual works. We will see how this will be attained this time.

Common

Many from the received applications have been rejected at the very beginning. They have been self-eliminating or they didn't convince us. This does not mean that there weren't interesting realizations among them. Others needed much discussion and, in the end, we have selected 23 proposals. The prevailing numbers of works are serious considerations on reality and its various dimensions, often with the use of personal experience, but without deeper involvement. Wise, but light and funny works are lacking; only Tomasz Koszewnik's works can be counted to this category. Seemingly funny drawings by Michał Szuszkiewicz are too much commenting, while Ola Koziół's works include some humour but only in the accompanying text.

Amongst the presented works we can find a few repeatable tendencies. Many of them present nature in various contexts: as a background only, even though important, like in the awarded works by Piotr Lis and also Michał Bugalski, as an active (and at the same time unwelcoming?) participant in Krzysztof Maniak and in above mentioned Ola Koziół, or as the most important factor, like in works by Natalia Bażowska.

Taking specific social problems is another clear tendency. This includes general social problems with which some authors have met as observers rather than participants. Stones by Anna Brandys have been made from CVs of persons looking for a job through an employment agency; Małgorzata Markiewicz has been travelling through one of Arabic countries and now presents some small photographs of the fragmentary world seen by women through tiny slits in obligatory religious garment. In social context can be also interpreted Inter-media Notebook by Michał Hyjek, even though he is much deeper personally involved than others, and the interesting work by Małgorzata Łuczyna, also as a self-artistic work.

Historical settlements are another else specific. This includes interesting films by Urszula Pieregończuk, unfortunately sometimes too theatrical and artistically artificial; the intriguing but banally simple merry-go-round by Mariusz Wolny which we awarded with the second prize (in both cases the important part is played by children). There's also an individual story by Aleksander Kühl, a German of Polish origin or a Pole of German history (?) who is building a figure of eagle from various objects found in adjacent garden. The very process of creation and the equivocal shape of the eagle attract our attention. It's a difficult history of the place, but also the history of a person of ambiguous identity.

In many works we can find references to art history: some deliberate ones in Mateusz Szczypiński and Erwin Wyjadłowski, as a dialogue with painting tradition in Małgorzata Szymankiewicz; but also not so obvious and conscious ones like in Ewa Doroszenko's installation, Magdalena Łazarczyk's films or in Mateusz Choróbski's unreal works which require much effort but are very inspiring. Also films by Piotr Lis are settled in a familiar romantic stylistics. Finding references to earlier art, we fulfill one of the tasks for art critics demanded by Mieczysław Porębski in the 70s 'to see already seen things in what's still unseen'¹.

Watching all these works, we should notice certain important rule: most of them need our knowledge, and some demand a commentary as a complement of what we see. Since the beginning there must be something what will intrigue us and inspire to enter deeper. However, tracing young contests and reviews is also important; in them we confront our own expectations in art, even if not always fully aware of what are we waiting from those that are still young. Do we think with the category of medium, seeing lesser number of interesting paintings, even though some found ones are worthy of attention (Paweł Matyszewski, Emilia Dragosz). Are we, as I mentioned before, lacking some lightness and amusement? Are we irritated by the ironical distance towards important issues? We see also the winner, this time the first prize went to Piotr Lis; are his images of defeat speaking to us? What defeats are they? we ask. The award has surely a financial importance, but does it signify anything more? Is it a pass, a chance for the appearance in wider audience? Such questions naturally imply questions about the prestige of the very contest. Let's not forget that twenty three persons taking part in the exhibition are all the winners. We are watching their works, thinking about their message; they are in art circulation.

¹ M. Porębski, *Critics and the method*, in: *Critics and Art*, Cracow, p. 18

In the end I would like to notice a very important feature of Słupsk biennial: presentation of the participants. The meeting is always held just before the opening of the exhibition, during its set-up stage. For all the artists it's an opportunity to meet and make know each other. It's the time of self-presentation and the presentation of the own art vision. The 'Fish Eye' is not only a space for presentation, but also a place for meeting and exchanging ideas. The exhibition is the important element of this exchange, also with the audience. This is the reason why the presented objects are worthy of watching with the wide angle of a fish eye. Have a good stay with art.

PERSPEKTYWA RYBIEGO OKA.

NOTATKI O SZTUCE POLSKIEJ DRUGIEJ DEKADY XXI WIEKU.

Niniejszy tekst jest zbiorem notatek, które powstały podczas i po obradach komisji konkursu w ramach Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7” w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku. Zapiski te nie dotyczą bezpośrednio prac, które zgłoszone zostały do konkursu. Są one raczej próbą uporządkowania refleksji na temat stanu polskiej sceny artystycznej, sprowokowaną wnikliwymi dyskusjami i sporami toczonymi podczas obrad naszej komisji. Prace młodych artystów, które mieliśmy okazję oglądać (a także krytykować, wspierać, aż wreszcie selekcjonować), składają się w symptomatyczny obraz, w dużej mierze reprezentacyjny dla nowej sceny sztuki polskiej. Porzucając na tym etapie pokusę nazwania czy definiowania zjawiska, postaram się zarysować kilka obszarów referencyjnych, posługując się (podążając za wszędobylską obecnie, myślą teoretyczną Oskara Hansena) optyką makro, mezzo i mikro.

A. Skala MAKRO

Weszliśmy w drugą dekadę XXI wieku, co brzmi jak zapowiedź filmu science fiction. Obchodzimy 100-lecie wynalezienia (czy też raczej *odnalezienia*) pierwszego ready made – *Koła rowerowego* Marcela Duchampa. Czterdzieści lat temu zmarł Robert Smithson, a dwadzieścia lat później John Cage. Wspominam tych właśnie trzech artystów nieprzypadkowo. Na podstawie analizy strategii wystawienniczych, kierunków rozwoju współczesnych instytucji muzealnych oraz preferowanych sposobów produkcji, dystrybucji i upowszechniania obiektów o statusie dzieł sztuki (a także przedmiotów o statusie niejasnym, niemniej jednak znajdującym się w orbicie zainteresowań krytyków i teoretyków sztuki) – można wywnioskować, że artyści ci nakreślili w XX wieku wiarygodną mapę *zachowań i praktyk* na polu sztuki, która doskonale służyć nam będzie jeszcze przez kolejne dziesięciolecia. W przypadku Duchampa zasługą jest oczywiście wprowadzenie

do przestrzeni muzealnej obiektów o ambiwalentnym statusie, które mają dla nas specyficzną wartość kulturową, niemniej jednak nie są one zazwyczaj definiowane jako pełnoprawne dzieła sztuki: mogą to być wyroby rękodzielnicze, seryjnie produkowane przedmioty, przyrządy naukowe etc. Tendencja ta przybrała na sile właśnie w drugiej dekadzie XXI wieku, co uwiarydliły najnowsze edycje dużych cyklicznych wystaw międzynarodowych, mianowicie 13. edycji *Documenta* w Kassel, ekspozycji „Pałac Encyklopedyczny” na 55. Biennale Sztuki w Wenecji, *Manifesta 9* w Genk czy wreszcie 7. Biennale Sztuki Współczesnej w Berlinie. Na wszystkich tych wystawach istotną rolę pełniły obiekty nieprzynależące wcześniej do zinstytucjonalizowanego świata sztuki współczesnej, jak i w ogóle nie będące efektem działalności ludzkiej np. kamienie i meteoryty. Wpływ drugiego z wymienionych artystów, Johna Cage’a, na sztuki wizualne ostatnich dwóch dekad jest również niezwykle znaczący, wymagający z pewnością dalszych wnikliwych opracowań (mimo że z okazji obchodów 20. rocznicy śmierci kompozytora, również w polskim piśmiennictwie pojawiło się wiele istotnych tekstów na ten temat, m.in. na łamach Krytyki Politycznej). Abstrahując od wielu filozoficznych, etycznych, a zwłaszcza politycznych kwestii związanych z twórczością i działalnością teoretyczną Cage’a, chciałbym wspomnieć tu jedynie o wyraźnie wyartykułowanym w polskim środowisku artystycznym postulatcie *interdyscyplinarności*. Wpływ amerykańskiego kompozytora ujawnia się nie tylko jako zjawisko używania dźwięku jako *materiału rzeźbiarskiego*, po który sięgają coraz chętniej polscy twórcy. Warto zauważyć, że ostatnie dwie prezentacje w pawilonie Polonia na Biennale Sztuki w Wenecji to realizacje z obszaru *sound artu*: Katarzyna Krakowiak i Konrad Smoleński. Popularność tego rodzaju sztuki doprowadziła także do organizacji kilku dużych wystaw tematycznych. Podkreśliłbym tutaj przede wszystkim powstanie licznych inicjatyw w duchu cage’owskim, łączących wiedzę ekspercką z różnych dziedzin ze sztukami plastycznymi, wprowadzenie do klasycznych instytucji sztuki zjawisk z innych obszarów: tańca, filmu, muzyki czy teatru. Zwrot performatywny czy dźwiękowy w sztuce zawdzięczamy w dużej mierze ponownemu *odkryciu* myśli cage’owskiej.

W przypadku ostatniego z wymienionych artystów, Roberta Smithsona (zdecydowanie najmniej rozpoznanego w Polsce ze względu na szczątkową obecność w naszym piśmiennictwie naukowym, brak tłumaczeń czy też nieprawidłowe zakwalifikowanie jego twórczości jako „romantycznych interwencji w krajobrazie”), wkład w sztukę ostatnich lat będzie wiązał się zwłaszcza z nowym odczytaniem jego tekstów z przełomu lat 60. i 70. Sztuka i teksty Smithsona powracają na takich obszarach jak: krytyczna turystyka (włączająca do obiegu również miejsca

o statusie prowincjonalnym, geograficzne marginesy, co wiąże się z traktowaniem artysty jako *przewodnika*), nowy instytucjonalizm (instytucja sztuki jako ośrodek badawczy, pełniący specyficzne funkcje wobec środowisk lokalnych, *artysta-researcher*), fuzje sztuki z architekturą, zainteresowanie naukami ścisłymi czy traktowanie miast jako „gotowych wystaw” (tutaj wracamy do myśli Duchampowskiej przełożonej na skalę makro). Szereg inicjatyw na polskim gruncie, związanych np. z badaniami nad miastem, urbanistyką i architekturą, wydają się być materializacją hipotez i postulatów Smithsona sprzed pół wieku. Szczególnie widoczne jest to w praktyce takich twórców jak Aleksandra Wasilkowska czy Joanna Rajkowska. Niewątpliwie, popularność pro-miejskich, aktywistycznych projektów realizowanych przez instytucje sztuki, można byłoby opisać poprzez pryzmat działalności teoretycznej i praktykę artystyczną tego słabo u nas rozpoznanego amerykańskiego artysty, zwłaszcza poprzez jego radykalną krytykę instytucjonalną oraz potraktowanie „świata jako muzeum”.

B. Skala MEZO

Konkurs „Rybie Oko” można potraktować jako jedno z instytucjonalnych narzędzi do „kontroli jakości”, pozwalające na dotarcie do nowej, stale ewoluującej i podlegającej nieustannym mutacjom polskiej sceny artystycznej, jak i umożliwiającej weryfikację pewnych artystycznych postaw, deklaracji czy metodologii. Po latach (nadmiernego często) optymizmu, kiedy polscy artyści stabilizowali swoją pozycję w międzynarodowym obiegu sztuki, przyszedł ponownie moment na zdefiniowanie najważniejszych problemów, z którymi borykają się polscy twórcy, jak i relacji artystów wobec instytucji, krytyki artystycznej, jak i innych obszarów kultury. Wiąże się to z podjęciem na nowo takich różnorodnych zagadnień jak: ubezpieczenia zdrowotne artystów, recepcja sztuki współczesnej w mediach (w tym także w tabloidach, literaturze popularnej a nawet serialach telewizyjnych), adekwatność edukacji artystycznej wobec wymogów i standardów wypracowanych przez instytucje publiczne oraz rynek, zasadność utrzymywania podziałów według medium (np. wciąż tocząca się dyskusja na temat związków fotografii i sztuki plastycznych), obieg sztuki niematerialnej funkcjonującej w Internecie, etyczne kwestie „zawłaszczeń” (*appropriation art*) i tak dalej.

Droga, jaką przebyła sztuka polska w przeciągu trzech – dwóch dekad, jest fascynująca. Z „dzikiego”, ubożego i pogrążonego w chaosie kraju (znakomicie

uchwyconego przez Zbigniewa Warpechowskiego w pracy „AZJA” z 1989 roku: wielkiego trójwymiarowego napisu stylizowanego na PZPR-owskie makieły propagandowe z pochodów 1-majowych), do którego od czasu do czasu zapuszczali się protekcyjnie nastawieni zachodni krytycy i kolekcjonerzy, Polska stała się celem pielgrzymek najważniejszych przedstawicieli światowego *artworldu*. Sztuka polska stała się nagle ulubionym towarem eksportowym, propagandowym kapitałem, którym poszczycić się mogą politycy na najwyższych szczeblach, zarzucając sieci międzynarodowych kontaktów gospodarczych.

W międzyczasie, wysiłkiem rodzimych badaczy i kuratorów, udało się również odczarować przeszłość, zwłaszcza tę związaną z okresem PRL-u. Powróciły nazwiska wielkich bohaterów awangardy lat 70. Młodzi artyści coraz chętniej zaczęli odnosić się do „starych mistrzów”: Włodzimierza Borowskiego, Józefa Robakowskiego czy Oskara Hansena. Instytucje sztuki, które w międzyczasie okrzepły i sprofesjonalizowały się, organizowały retrospektywne wystawy dedykowane sztuce sprzed kilku dekad, poświęcały publikacje zapomnianym i zmarginalizowanym protagonistom rodzimej awangardy, rekonstruowały prace dostępne dotychczas w postaci śladowej dokumentacji, organizowały konferencje naukowe. Okazało się, że sukces artystów na przełomie XX i XXI wieku nie wydarzył się w historycznej próżni, ale że jest on naturalną kontynuacją i rozwojem wyraźnie nakreślonych tradycji i nurtów, które kultywowane są przez jedną z najbardziej ekscytujących i radykalnych scen artystycznych Europy. Stale rosnące zainteresowanie sceną artystyczną z naszego regionu wydawało się osiągnąć swoje apogeum podczas wystawy Documenta 12 w Kassel w 2007 roku. Spektakularną ilustracją do tej tezy może być praca Zofii Kulik *The Wspaniałość siebie (III)*, wyeksponowana godnie pomiędzy autoportretami Rembrandta w reprezentacyjnych wnętrzach Galerii Malarstwa zamku Wilhelmshöhe. Podczas tej przełomowej dla recepcji sztuki z Europy Środkowo-Wschodniej wystawie zaprezentowano liczne dzieła twórców z naszego regionu (już nie jako „egzotycznego” odkrycia, kompensującego przewidywalne selekcje kuratorów organizujących duże, międzynarodowe pokazy, lecz w roli pełnoprawnych *rozgrywających*), w tym: Sanji Iveković, Artura Żmijewskiego, KwieKulik, Iona Grigorescu, Márii Bartuszevskiej, Aliny Szapocznikow, Jiriego Kovandy czy Anatolija Osmolovskiego. Można zaryzykować tezę, iż był to koniec „egzotycznej podróży” polskiej sztuki, która rozpoczęła się w 1989 roku po upadku systemu komunistycznego i prowadziła nas przez liczne pola bitew sztuki krytycznej, przez uwodzącą prostotę i erotyzm post-transformacyjnego pop artu, kicz i efektywność tzw. nowej sztuki narodowej o proveniencji religijno-patriotycznej, jak i powolny, ale stały, proces komodyfikacji sztuki

najnowszej. Niemal ćwierć wieku po transformacji, polska sztuka nie występuje już na arenie międzynarodowej w roli egzotycznego przybysza. Uczestniczy w światowym obiegu na tych samych zasadach, co inne *uprzywilejowane* kraje. Dla nowych, młodych twórców ta sytuacja może działać tyleż mobilizująco co i paraliżująco. Proste odnoszenie się do lokalnej specyfiki (folklor, pejzaż, Holocaust, religia, rodzima awangarda, bliskowschodni modernizm i tak dalej) nie jest już wystarczającym wytrychem do światowych galerii i muzeów. Zachodni kuratorzy i krytycy odrobili już spóźnione zadanie domowe na temat awangard byłego Bloku Wschodniego. Oczekują teraz kolejnych ekscytacji, nowego rozdania kart.

C. Skala MIKRO

Co dalej? Niewątpliwie najmłodsze pokolenie będzie jeszcze przez jakiś czas beneficjentem niekwestionowanego sukcesu artystów urodzonych na przełomie lat 60. i 70. XX wieku (pozostawiając na boku spektakularne sukcesy rynkowe, mam tu na myśli zwłaszcza tryumf intelektualnej pracy i jakość dzieł polskich twórców, które trafiły do międzynarodowych kolekcji czy też prezentowane były na kluczowych wystawach typu *Documenta*, *Manifesta* czy biennale sztuki w Berlinie, Stambule, Wenecji, Gwangju czy Sao Paulo). Sztuka z Polski ma dobrą renomę. Od ponad dekady jest obecna zarówno na rynku, jak i w obiegu instytucji publicznych od londyńskiego Tate, przez holenderskie Van Abbenmuseum i Stedelijk, hiszpańskie MACBA, po nowojorskie MoMA. Okazuje się że polska sztuka nie była tylko i wyłącznie chwilową modą, kaprysem przesyczonego nowościami środowiska, ale na trwałe zrosła się z organizmem międzynarodowego *artworldu*.

Przyszłość jest jednak niewiadoma. Optymizm powoli dogasa, scena artystyczna wydaje się być rozbita na wiele niekompatybilnych elementów, bez wyraźnych punktów odniesienia, gubiąca swe związki z przeszłością i historią (co dotyczy zwłaszcza historii sztuki XX wieku: modernizmów, awangardowych postaw, utopijnych wizji – co było przecież wręcz *znakiem firmowym* wielu polskich artystów, zaledwie o kilka lat młodszych). Wspomniani na początku tego tekstu bohaterowie sztuki XX wieku Duchamp, Cage, Smithson, którzy mają tak ogromny wpływ na światowy krajobraz sztuki ostatniej dekady, są w zasadzie nieobecni jako punkt odniesienia wśród artystów, którzy opuszczają akademie sztuk pięknych. Było to widoczne w pracach zgłoszonych do konkursu „Rybie Oko”. Trudno powiedzieć czy wynika to z braku zainteresowania młodszego pokolenia historią sztuki, czy też wręcz przeciwnie: z próby zerwania z tradycją i podążania

własną, skrajnie zindywidualizowaną ścieżką. Najprawdopodobniej jednak jest to kombinacja obu czynników – artyści nie chcą podlegać żadnym wpływom, *programowo* nie zajmują się sztuką swoich poprzedników, a nawet (co jest powszechne) nie interesują się również sztuką tworzoną współcześnie przez własnych rówieśników. Obecną sytuację określiłbym jako *zwrot konserwatywny w sztuce*, prowadzący do promowania postaw wycofanych, konformistycznych, skupionych na najbliższym otoczeniu, podtrzymujących pewien rodzaj ładu społecznego i materialnego, w którym to artyści dorastali. To najczęściej sztuka o charakterze *salonowym*, choć niepozbawiona kunsztu i polotu, a bywa że i podszyta mrocznym popędem. Tej specyficznej sytuacji poświęcona będzie wystawa sztuki polskiej w 2014 roku, nad którą pracujemy obecnie z Łukaszem Rondudą w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Uczestnictwo w obradach Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7” była dla mnie bezcennym doświadczeniem, które traktuję jako ważny element *researchu*, podczas selekcji artystów oraz diagnozowania najważniejszych nowych tendencji artystycznych w Polsce.

Ostatecznie – po wielu godzinach obrad w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku – wyselekcjonowaliśmy zwycięską pracę (w chwili kiedy piszę te słowa nazwisko zwycięzcy jest jeszcze objęte tajemnicą), należącą do nowego porządku, reprezentującą antycypowane przez nas *status quo* polskiej sztuki: estetyzację, indywidualizację, brak zaangażowania w realia politycznych sporów, zerwanie z wymogami i *regulaminem* historycznych awangard, a także specyficzny narcyzm, który jest nieodzownym składnikiem wielu realizacji młodych polskich twórców. Powstrzymując się od jednoznacznej oceny, a także od prób nazywania czy definiowania nowego nurtu (co byłoby w tym przypadku przedwczesne i zbyt wyrachowane), z ogromnym zainteresowaniem i niecierpliwością oczekuję ciągu dalszego. Mimo że egzotyczną podróż polskiej sztuki mamy już za sobą, to nowa eskapada również nie pozbawiona jest ryzyka oraz ekscytujących momentów, jak i – na co ogromnie liczę – zupełnie nieprzewidywalnych zwrotów akcji.

wrzesień 2013

FISH EYE'S PERSPECTIVE.

NOTES ON POLISH ART OF THE 21ST CENTURY'S SECOND DECADE.

This text is a collection of notes which I made during and after deliberations of the contest commission within the framework of the Young Art Biennial 'Fish Eye 7' at the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk. These notes don't concern directly the works applied for the contest. They are rather an attempt at sorting out our reflections on the state of Polish artistic scene, which are provoked by insightful discussions and disputes during the deliberations of our commission. Works made by young artists, which we had the privilege to watch (but also criticise, support, and, in the end, select), create a symptomatic image which is to a large extent representative for the new scene of Polish art. Leaving apart the temptation of naming or defining the phenomenon, I'll try to draw a few referential areas, using (following the currently all-pervasive theoretical thoughts of Oskar Hansen) macro, meso and micro types of optics.

A. MACRO scale

We have entered the second decade of the 21st century; this sounds like a trailer of a science fiction film. We celebrate the centenary of discovering (or rather finding) a first ready made, the *Bicycle Wheel* by Marcel Duchamp. Forty years ago Robert Smithson died, and John Cage died twenty years after him. It's not accidental that I remember just these three artists. On the basis of the analysis of exhibition strategies, the directions of development of today's museum institutions and preferred ways of production, distribution and popularisation of objects having the status of artworks (and also those of not clear status, but belonging to the area of interest for art critics and art theoreticians) we can come to an opinion that in the 20th century these artists have drawn a reliable map of *behaviours* and *practices* in the art field, which can still adequately serve us for many decades to come. Thanks to Duchamp, objects of ambivalent

status have been introduced to museum spaces, which have specific cultural value for us, even though usually they are not defined as rightful artworks: they can be craft products or serial technical objects, teaching aids, scientific equipment, etc. It's just in the second decade of the 21st century when this tendency has took on enormous proportions, what could be seen during the newest editions of large cyclical international events, namely 13th edition of *Documenta* in Kassel, *Encyclopaedic Palace* at the 55th Art Biennale in Venice, *Manifesta 9* in Genk or, in the end, the 7th Contemporary Art Biennial in Berlin. At all these exhibitions a very important role was played by objects that had never before belonged to the institutionalised world of contemporary art or even not being effects of human activity e.g. stones or meteorites. Influences of John Cage, another artist mentioned here above, on visual arts of recent two decades are also unusually significant and surely requiring further insightful research (in spite of the fact that on the occasion of twentieth anniversary of the composer's death many important texts on this theme appeared also in Polish papers, including 'Krytyka Polityczna' among other magazines). Abstracting from many philosophical, ethical, and first of all political questions connected with the artistic and theoretical output of Cage, I would like to mention here at least the postulate of *interdisciplinary art* which has been clearly articulated in Polish artistic environment. Influences of this American composer on Polish artists and their works have revealed not only as a phenomenon of using sound as a *sculptural material*. It's worth noticing that two recent presentations at Poland's pavilion during Venice art biennale belonged to the field of *sound art*: Katarzyna Krakowiak and Konrad Smoleński. Popularity of the art of this kind has also led to the organisation of a few large thematic exhibitions. Here I would stress first of all the appearance of numerous initiatives in the spirit of Cage art, connecting expert knowledge from various fields with plastic arts, and introducing phenomena from these different fields like dance, film, music and theatre to the classic plastic arts institutions. To a large extent we owe this performative and sound turnabout in art to the discovering of Cage's way of thinking anew.

In the case of Robert Smithson, the last from amongst the above mentioned artists (decidedly the less known in Poland because of only fragmentary presence of his thoughts in Polish academic literature, lack of translations and the improper qualification of his art as some 'romantic interventions in landscape'), his contribution to art in recent years would be connected especially with a new interpretation of his texts of the end of the 1960s and beginning of the 1970s. Smithson's art and texts are returning in such disciplines as critical

tourism (including also places of provincial status and geographical margins into art circulation, what is connected with treating an artist as a guide), new institutionalism (art institution as a research centre having specific functions in local environments; hence the phenomenon of an *artist-researcher*), fusions between art and architecture, interest in science and treating towns as 'ready exhibitions' (here we come back to Duchamp's thinking translated into macro scale). In Poland numerous initiatives connected with for example urban research, urban planning and architecture seem to be the materialisation of Smithson's hypotheses and postulates from before half century. This phenomenon is especially well seen in practices of such artists as Aleksandra Wasilkowska or Joanna Rajkowska. No doubt, the popularity of pro-urban activist projects realised by art institutions could be described using theoretical and practical artistic achievements of this American artist hardly known in Poland, especially his radical institutional criticism and treating the 'world as a museum'.

B. MESO scale

The 'Fish Eye' contest can be treated as one of some institutional tools for 'quality control', allowing getting to the new Polish artistic scene, continuously evolving and undergoing incessant mutations, and also enabling the verification of certain artistic attitudes, declarations or methodologies. After some years of often too exaggerated optimism, when Polish artists have been stabilising their position in the international art circulation, a moment has come again to define the most important problems which Polish artists contend with, as well as the relations between artists and art institutions, artistic criticism and other areas of culture. This is connected with taking anew such issues as health insurance and sickness benefits for artists, contemporary art reception in the media (including tabloids, pop literature and even televised series), adequacy of artistic education in the face of demands and standards worked out by public institutions and art market, legitimacy of dividing artists according to medium (for example the continuous discussion on connections between photography and plastic arts), the circulation of immaterial art functioning on the Internet, ethical questions of *appropriation art*, and so on.

The way went through by Polish art in recent three-two decades is fascinating. From a 'wild' country, poor and plunged into chaos (what was congenially grasped by Zbigniew Warpechowski in his work *Asia* of 1989: a large three-dimensional inscription modelled on communist propaganda May Day marches mock-ups), where patronizing western art critics and collectors dared to venture to from time to time, Poland has become a target of pilgrimage for the most important representatives of the *art world*. Suddenly Polish art has become a favoured export good, a kind of propaganda capital with which high-ranking officials and politicians may vaunt, casting a net of international economical contacts.

In the meantime, with the efforts of native researchers and curators, the spell cast on the past has become removed, especially concerning the period of communism in Poland. The great names of the avant-garde of the 70s have come back. More and more readily young artists started to refer to 'old masters': Włodzimierz Borowski, Józef Robakowski or Oskar Hansen. Art institutions which have become established and professionalised in the meantime, have organised retrospective exhibitions dedicated to art from before a few decades, and devoted publications to forgotten and marginalized protagonists of the vernacular avant-garde, reconstructed works available only in trace documentation, and organised scientific conferences. It appeared that the success of Polish artists of the end of the 20th and the beginning of the 21st centuries has happened not in a historical void, but that it is the natural continuation and development of clearly drawn traditions and streams which are cultivated by one of the most exciting and radical artistic scenes of Europe. Always rising interest in the artistic scene of our region seemed to reach its apogee during the exhibition Documenta 12 in Kassel in 2007. Zofia Kulik's work *The Self-Magnificence (II)* which was duly exhibited between Rembrandt self-portraits at the representative halls of the Wilhelmshöhe castle painting gallery could be a spectacular illustration of this thesis. During that exhibition which appeared to be crucial for reception of art from Central-European countries many works of artists from our region (already not only 'exotic' to discover, and compensating predictable selections by curators who organised large international shows, but in the role of rightful *quarterbacks*) were presented, including Sanja Iveković, Artur Żmijewski, KwieKulik, Ion Grigorescu, Măria Bartuszova, Alina Szapocznikow, Jirí Kovanda and Anatolij Osmolovski. We can risk a thesis that it was the end of the 'exotic travel' of Polish art, which started after the fall of communist system and was leading through numerous battlefields of critical art, seducing simplicity and eroticism of the post-transformational pop art, kitsch and the effectiveness of the so-called

new national art of religious-patriotic provenience, and also a slow but steady process of commodification of the newest art. Almost a quarter of a century after political transformations Polish art has ceased to play the role of an exotic stranger on the international art arena. It started to participate in world art circulation on the same principles as other *privileged* countries. This situation may act on new young artists in both mobilising and paralysing way. Simple referencing to local specificity (folklore, landscape, Holocaust, religion, vernacular avant-garde, east-European modernism and so on) ceased to be a sufficient picklock to world galleries and museums. Western curators and art critics have already done their delayed homework on the avant-gardes of the late Eastern Bloc. Now they are expecting new excitations and new deal.

C. MICRO scale

What's next? No doubt for some time the youngest generation will be a beneficiary of the unquestionable success of Polish artists born at the end of the 60s and the beginning of the 70s of the 20th century (leaving spectacular market successes aside, I think here about the triumph of the intellectual work and the quality of works made by Polish artists, which have found their way to international collections or been presented at key exhibitions such as Documenta, Manifesta or art biennials in Berlin, Istanbul, Venice, Gwangju or Sao Paulo). Art from Poland enjoys good reputation. Since over a decade it has been present both on market and in art circulation in public institutions from London Tate, Dutch Van Abbenmuseum and Stedelijk, Spanish MACBA, up to New York MoMA. It has appeared that Polish art wasn't only a temporary fashion or caprice of the milieu supersaturated with novelties, but became permanently integrated with the organism of the international art world.

The future is unknown, after all. The optimism is slowly dying down; the artistic scene seems to be divided into many non-compatible elements without clear points of reference, losing its bonds with the past and history (this concerns especially art history of the 20th century: those various modernisms, avant-garde attitudes, and utopian visions – what was simply a *trademark* of many Polish artists only a few years younger, after all). The great innovators of twentieth century art, mentioned in the beginning of this text, Duchamp, Cage, and Smithson, who have had enormous influence on world landscape of art of the last decade, are generally absent as a point of reference among artists who are graduating

from artistic schools at present. This was clearly seen in the works applied for the 'Fish Eye' contest. It's hard to tell whether it results from their lack of interest in art history or on the contrary, from an attempt at breaking with tradition and following an own extremely individualised path. The most probable, however, is a combination of these two elements: artists don't want to be subject to any influence, *on principle* evading art of their predecessors, and even (what's common) being also not interested in art made by their own peers. So, the present situation I would call as *conservative turnabout* in art, leading to promote withdrawn conformist attitudes, concentrated on the closest surrounding, and keeping with the certain kind of social and material order in which these artists have grown as youngsters. Most often it's an art of *salon* character, even though not deprived of artistry and imaginativeness, and sometimes streaked with dark drive. The exhibition of Polish art in 2014 which we are presently preparing with Łukasz Ronduda at the Museum of Modern Art in Warsaw will be devoted to this specific situation. For me the participation in the deliberations of the jury of the young art biennial 'Fish Eye 7' was a priceless experience which I treat as an important element of the research during selecting artists and diagnosing the most important new artistic tendencies in Poland.

In the end – after many hours of deliberations at the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk – we have selected the winning work (the name of the winner is still shrouded in secrecy in the very moment when I am writing this) belonging to a new order and representing the anticipated *status quo* of Polish art: aesthetisation, individualisation, lack of involvement in real political disputes, breaking with demands and rules of historical avant-garde movements, and also a specific narcissism which is an indispensable component of many works by young Polish artists. Refraining from unambiguous assessment, and also from attempts at naming or defining the new stream (what in this case would be premature and too much calculated), I wait for continuation with deep interest and impatience. In spite that we have left the exotic journey of Polish art behind us, this new escapade is also not deprived of risk and exciting moments, as well as – what I am tremendously counting on – completely unpredictable turns of action.

September 2013

Natalia Bażowska

ur. w 1980 r.

Absolwentka Śląskiego Uniwersytetu
Medycznego i Akademii Sztuk Pięknych
w Katowicach; Wydział Malarstwa.
Dyplom w 2012 roku, promotor Andrzej Tobis.

Wybrane wystawy:

- 2013 MLECZNE ZĘBY, BWA Katowice
- 2012 RODZISKO, wystawa indywidualna,
CSW Kronika, Bytom
- 2011 POKÓJ DO ROZMAWIANIA
ZE ZWIERZĘTAMI, wystawa
indywidualna,
„Rondo Sztuki”, Katowice
- 2011 GRENZGÄNGER, Marke.6,
Neuen Museum, Weimar, Niemcy
- 2011 WILK BARDZO ZŁY,
Galeria Nova, Kraków
- 2011 KTOKOLWIEK WIDZIAŁ,
KTOKOLWIEK WIE,
Galeria Kronika, Bytom
- 2010 REPLIKANTKI, BWA Katowice

Born in 1980.

Graduate of the Silesian Medical University
and the Academy of Fine Arts in Katowice;
the faculty of painting. Diploma in 2012,
thesis supervisor Andrzej Tobis.

Selected exhibitions:

- 2013 MILK TEETH,
BWA Katowice
- 2012 BIRTHPLACE, solo exhibition,
CSW Kronika Contemporary Art
Centre, Bytom
- 2011 A ROOM FOR TALKING WITH
ANIMALS, solo exhibition,
Art Roundabout, Katowice
- 2011 GRENZGÄNGER, Marke.6, Neuen
Museum, Weimar, Germany
- 2011 A VERY ANGRY WOLF, Nova Gallery,
Cracow
- 2011 WHOEVER HAS SEEN, Whoever
Knows, Kronika Gallery, Bytom
- 2010 WOMEN REPLICANTS,
BWA Katowice

PRZESTRZEŃ OTWARTA,
2013, akryl i olej
na płótnie, 140 × 110 cm

OPEN SPACE,
2013, acrylic
and oil on canvas,
140 × 110 cm

Anna Maria Brandys

Wyróżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7”
Honorary Award of The Young Art Biennial 'Fish Eye 7'

ur. w 1987 r.

Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu; Wydział Malarstwa. Praca dyplomowa zrealizowana w I Pracowni Malarstwa prof. Włodzimierza Dudkowiaka i I Pracowni Tkaniny Artystycznej prof. Anny Goebel w 2011 roku. Drugi kierunek: Edukacja Artystyczna, specjalizacje: pedagogika sztuki, krytyka i promocja sztuki. Praca dyplomowa zrealizowana w I Pracowni Rysunku prof. Joanny Imielskiej, aneks w X Pracowni Rzeźby prof. Andrzeja Banachowicza w 2013 roku.

Ważniejsze wystawy:

- 2013 Przegląd sztuki SURVIVAL, Wrocław
- 2012 22. Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych PROMOCJE 2012, Legnica
- 2012 CAŁY TEN STREET ART..., Art Agenda Nova, Kraków
- 2011 WYBORY, Galeria ON, Poznań
- 2010 KOMIKSOWOŚĆ, Art Łódź Center, Łódź
- 2009 LIBRARY OF FEAR, Kronika, Bytom

Born in 1987.

Graduate of the Artistic University in Poznan; faculty of painting. Diploma work made at Prof. Włodzimierz Dudkowiak painting studio one and at Prof. Anna Goebel artistic tapestry studio one in 2011. Second subject: artistic education, specialisation: art pedagogy, art criticism and art promotion. The diploma work made at the Prof. Joanna Imielska 1st drawing studio, annex at Prof. Andrzej Banachowicz X sculptural studio in 2013.

Selected exhibitions:

- 2013 Survival Art Review, Wrocław
- 2012 22nd all-Poland Young Painting Review 2012, Legnica
- 2012 ALL THAT STREET ART..., Art Agenda Nova, Cracow
- 2011 ELECTION, ON Gallery, Poznan
- 2010 COMIC-STRIP NATURE, Art Łódź Centre, Łódź
- 2009 LIBRARY OF FEAR, Kronika, Bytom

STUDIUM KAMIENIA,
2011, obiekty ze ścinków CV
i imiennych dokumentów

STUDY OF THE STONE,
2011, objects made from CVs
and other personal documents

Michał Bugalski

ur. w 1985 r.

Absolwent Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu; Kierunek: Fotografia. Dyplom w 2011 roku; promotor dr hab. Piotr Chojnacki. Obecnie student Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich przy Wydziale Komunikacji Multimedialnej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

Wybrane wystawy:

- 2013 TRANSFERENCE, The Format Contemporary Culture Gallery, Mediolan
- 2012 USTAŁO WSZYSTKO, Galeria Piętro Wyżej, Centrum Kultury Katowice
- 2011 RYBIE OKO 6, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Słupsk (Grand Prix)
- 2011 PRZECIĄG 3, Zachęta Sztuki Współczesnej, Szczecin
- 2011 DOTYK, Bochenska Gallery, Warszawa

Born in 1985.

Graduate of the Artistic University in Poznan; subject: photography. Diploma in 2011; thesis supervisor Prof. Piotr Chojnacki. At present a student of the interdisciplinary doctoral studies at the faculty of multi-media communication of the Artistic University in Poznan.

Selected exhibitions:

- 2013 TRANSFERENCE, Format Contemporary Culture Gallery, Milan
- 2012 EVERYTHING HAS CEASED, Piętro Wyżej Gallery, Cultural Centre Katowice
- 2011 'FISH EYE 6', Baltic Contemporary Art Gallery, Słupsk (Grand Prix)
- 2011 DRAUGHT 3, Zachęta Contemporary Art Gallery, Szczecin 2011
- 2011 THE TOUCH, Bochenska Gallery, Warsaw, 2011

NIE CHCĘ IŚĆ SPAĆ,
2013, fotografia, 40 x 50 cm

I DON'T WANT TO GO TO BED,
2013, photograph, 40 x 50 cm

Mateusz Choróbski

ur. w 1987 r.

Absolwent Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Międzywydziałowej Specjalności Multimedialnej tworzonej przez Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie oraz Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom realizowany w Pracowni Działań Przestrzennych Mirosława Bałki. Stypendysta Ministra Edukacji Narodowej i Marszałka Województwa łódzkiego. Nominowany do Curators' Network.

Wybrane wystawy:

- 2013 Blackground Art Boom festiwal, wraz z Anną Orłowską, Kraków
- 2013 MUM, I REALLY NEED TO FOCUS ON MY ART RIGHT NOW, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2013 SPOKOJNA TOUR NOW, wraz z PDP Orkiestra, MOCAR, Kraków
- 2013 WANDA LIZA, BWA Zielona Góra
- 2013 KOHEZJA, Nowy Teatr, Warszawa
- 2012 In Out Festival, CSW Łaźnia, Gdańsk
- 2012 BASEN, TIFF, Wrocław
- 2011 WŁASNĄ MIARĄ II, Muzeum Współczesne Wrocław, Wrocław
- 2011 GATEWAYS, KUMU, Tallin, Estonia
- 2011 SHORE TO SHORE, Video-art Biennial, George Mason University Gallery, Waszyngton, USA
- 2010 DIVING, Galeria ON, Poznań

Born in 1987.

The artist testing various ranges and scales of artistic expression from short films to complicated arrangements in exhibition halls and contextual actions in public space. Graduate from the Artistic University in Poznan, Academy of Fine Arts in Warsaw and the interdepartmental multi-media specialisation at Frédéric Chopin Musical University in Warsaw and the Academy of Fine Arts in Warsaw. Diploma made at Mirosław Bałka spatial actions studio. Scholarship holder of the minister of national education and of the speaker of Lodz province. Nominated to Curators' Network.

Selected exhibitions:

- 2013 Blackground Art Boom Festival, together with Anna Orłowska, Cracow
- 2013 MUM, I REALLY NEED TO FOCUS ON MY ART RIGHT NOW, Arsenal Town Gallery, Poznan
- 2013 PEACEFUL TOUR NOW, together with PDP Orchestra, MOCAR, Cracow
- 2013 WANDA LIZA, BWA Zielona Góra
- 2013 COHESION, Nowy Teatr, Warsaw
- 2012 In Out Festival, CSW Łaźnia, Gdańsk
- 2012 THE POOL, TIFF, Wrocław
- 2011 TO ONE'S OWN MEASURE II, Contemporary Museum, and Wrocław
- 2011 GATEWAYS, KUMU, Tallinn, Estonia
- 2011 SHORE TO SHORE, Video-art Biennial, George Mason University Gallery, Washington, United States
- 2010 DIVING, ON Gallery, Poznan

Long Delayed Reunion

OD LEWEJ:
MOJA PRABABCIA,
JEJ CÓRKA, JEJ SYN
I JEJ SIOSTRA, (detail);
 2012, papier, szkło,
 drewniana rama,
 45 x 35 x 5 cm

FROM THE LEFT:
MY GRANDMOTHER,
HER DAUGHTER, HER SON
AND HER SISTER, (detail);
 2012, paper, wooden frame,
 glass, 45 x 35 x 5 cm,

Mrs. Josephine Cimoch, left, enjoys reunion yesterday with family members whom she has not seen for 23 years. She just arrived from Poland. Others shown are from left, Mrs.

Mary Chmelski, Burlington, daughter; Joseph Cimoch of Roebling, a son and Mrs. Anne Truchel of Philadelphia, a sister. (TIMES Photo by Keane)

Ewa Doroszenko

ur. w 1983 r.

Absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu; Wydział Sztuk Pięknych. Dyplom doktorski zrealizowany w 2012 roku, promotor: prof. Jan Pręgowski. Dyplom magisterski z malarstwa oraz aneks z fotografii zrealizowany w 2008 roku.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2013 FUTURE SEX według obrazu PARADE AMOUREUSE Francisca Picabii, Spectra Art Space, Warszawa
- 2013 FAŁSZYWE WSPOMNIENIA, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
- 2012 TONOPOLIS. DZIAŁANIA PRAKTYCZNE, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń
- 2011 TIME CAPSULE, Galeria Pauza, Kraków
- 2006 W GŁĘB KRÓLICZEJ NORZY, Galeria Wytwórnia Sztuki, Warszawa

Wybrane wystawy zbiorowe:

- 2013 HRANIČNÝ BOD, Oravská Galéria, Dolný Kubín
- 2013 POZA CZASEM, Spectra Art Space, Warszawa
- 2011 Wystawa finalistów konkursu Fundacji Grey House, Galeria Szara Kamienica, Kraków
- 2011 HRANIČNÝ BOD, Galeria PF01, Bratislava
- 2008 IV Warszawski Festiwal Fotografii Artystycznej, Galeria Sztuki Mediów ASP, Warszawa

Born in 1983.

Graduate of the Mikołaj Kopernik University in Torun; the faculty of fine arts. Doctoral diploma made in 2012, thesis supervisor: Prof. Jan Pręgowski. Painting master diploma and photography annex in 2008.

Selected solo exhibitions:

- 2013 FUTURE SEX according to PARADE AMOUREUSE by Francis Picabia, Spectra Art Space, Warsaw
- 2013 FALSE MEMORIES, Wozownia Art Gallery, Toruń
- 2012 TONOPOLIS. PRACTICAL ACTIONS, Znaki Czasu Contemporary Art Centre, Toruń
- 2011 TIME CAPSULE, Pauza Gallery, Cracow
- 2006 DEEP INTO RABBIT BORROW, Wytwórnia Sztuki Gallery, Warsaw

Selected group exhibitions:

- 2013 HRANIČNÝ BOD, Oravská Galéria, Dolný Kubín, Slovakia
- 2013 OUT OF TIME, Spectra Art Space, Warsaw
- 2011 Exhibition of the finalists of the Grey House Foundation contest, Szara Kamienica Gallery, Cracow
- 2011 HRANIČNÝ BOD, PF01 Gallery, Bratislava
- 2008 4th Warsaw Artistic Photography Festival, ASP Media Art Gallery, Warsaw

**IT'S NOT HARD
TO SEE THE BOY IS MINE,**
2013, podpalana fotografia
(2 wydruki fotograficzne
50 x 70 cm, oprawione
w ramy)

**IT'S NOT HARD
TO SEE THE BOY IS MINE,**
2013, scorched photograph
(2 photographic printouts of
50 x 70 cm format,
set in frames)

Emilia Dragosz

ur. w 1988 r.

Studentka Akademii Sztuk Pięknych
w Krakowie na Wydziale Malarstwa
w pracowni Prof. Leszka Misiaka.

Wybrane wystawy:

- 2013 ERGO ARENA, wystawa
ogólnopolskiego konkursu
„Artystyczna podróż Hestii”,
Gdańsk
- 2013 NOWY OBRAZ / NOWE SPOJRZENIE,
wystawa konkursowa, UAP,
Poznań
- 2013 NOWY OBRAZ, wystawa
pokonkursowa, Miejski Ośrodek
Sztuki, Gorzów Wielkopolski
- 2013 JEŻELI, Collegium Maius
Uniwersytet Jagielloński,
wystawa malarstwa pracowni
Leszka Misiaka, Kraków
- 2013 9 RÓŻNIC, Wojewódzka Biblioteka
Publiczna, Kraków
- 2012 NATURYSTKI, CSW Solway, Kraków
- 2012 POWIĄZANIA, Hilde, Niemcy

Born in 1988.

Student of the Academy of Fine Arts
in Cracow at the faculty of painting,
Prof. Leszek Misiak studio.

Selected exhibitions:

- 2013 ERGO ARENA, exhibition of the
Hestia Artistic Travel all-Poland
contest, Gdańsk
- 2013 NEW IMAGE / NEW LOOK,
contest exhibition,
Artistic University, Poznań
- 2013 NEW IMAGE, after-contest
exhibition, Town Art Centre,
Gorzów Wielkopolski
- 2013 IF, Collegium Maius Jagiellonian
University, painting exhibition of
Prof. Leszek Misiak studio, Cracow
- 2013 9 DIFFERENCES,
Provincial Public Library, Cracow
- 2012 NATURISTS, CSW Solway
Contemporary Art Centre, Cracow
- 2012 CONNECTIONS, Hilde,
Germany

WIEŻY,
2013,
olej na płótnie,
60 x 100 cm

TIES,
2013,
oil on canvas,
60 x 100 cm

Michał Hyjek

ur. w 1986 r.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Kierunek: Intermedia. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni Działań Medialnych prof. Antoniego Porczaka. Od 2012 roku student Środowiskowych Studiów Doktoranckich w Krakowie.

Wybrane wystawy:

2013	DOUBLE PLEASURE FROM POLAND, Agija Sūna Art Gallery, Ryga, Łotwa	2008	AESTHETICS AND BIAS, Jerozolima, Izrael
2012	BAOBAB MAŁP, Instalacja interaktywna, Uniwersytet Ekonomiczny, Kraków		
2012	NAJLEPSZE DYPLOMY ASP, Galeria Test, MCK, Warszawa		
2012	Artboom Festiwal 2012, Galeria Czuły Barbarzyńca, Kraków		
2012	PASAŻ MAŁP, Goethe-Institut, Praga, Czechy		
2011	PUNKTY WIDZENIA, Galeria Manhattan, Łódź		
2010	PRAWIE POŻARŁ MNIE TYGRYS, BWA Katowice		
2009	PERYSZKOP, Artboom Festiwal, Kraków		

Born in 1986.

Graduate of the Academy of Fine Arts in Cracow; subject: inter-media. The diploma work made at Prof. Antoni Porczak media actions studio. Student of the postgraduate inter-media course in Cracow since 2012.

Selected exhibitions:

2013	DOUBLE PLEASURE FROM POLAND, Agija Sūna Art Gallery, Riga, Latvia	2009	PERISHSCOPE, Artboom Festival, Cracow
2012	MONKEY BAOBAB, interactive installation, Economic University, Cracow	2008	AESTHETICS AND BIAS, Jerusalem, Israel
2012	ACADEMY OF FINE ARTS BEST DIPLOMAS 2012, Test Gallery, MCK Cultural Centre, Warsaw		
2012	Artboom Festival 2012, Czuły Barbarzyńca Gallery, Cracow		
2012	MONKEY PASSAGE, Goethe-Institut, Prague, Czech Republic		
2011	VIEWPOINTS, Manhattan Gallery, Łódź		
2010	THE TIGER HAS ALMOST DEVoured ME, BWA Katowice		

INTERAKTYWNY
NOTES MICHAŁA HYJKA,
2012, video

MICHAŁ HYJEK
INTERACTIVE NOTEBOOK,
2012, video

Tomasz Koszewnik

ur. w 1986 r.

W latach 2007-10 studiował Antropologię kultury na Uniwersytecie Warszawskim. Od 2010 roku student Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu na kierunku Intermedia. W 2011 roku rezydent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w Pracowni Działań Przestrzennych prof. Mirosława Bałki. Realizuje dyplom w Pracowni Audiosfera pod kierunkiem prof. Leszka Knaflewskiego.

Wybrane wystawy:

- 2013 PEWNOŚĆ, BWA Warszawa, Warszawa
- 2012 KONTEKSTY, II Międzynarodowy Festiwal Sztuki Efemerycznej, Sokołowsko
- 2012 NO BUDGET SHOW, Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK, Kraków
- 2012 KRYZYS, Muzeum Współczesne Wrocławia, Wrocław
- 2012 HAPPY BIRTHDAY PANIE FLUXUSIE, Centrum Kultury Zamek, Poznań
- 2011 PRZECIĄG, Zachęta Sztuki Współczesnej, Szczecin
- 2011 DĄJ GŁOS, Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin
- 2011 VI TRIENNALE MŁODYCH, Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko

Born in 1986.

In the years 2007-10 studied cultural anthropology at the Warsaw University. Since 2010 a student of the Artistic University in Poznań; subject: inter-media. In 2011 a resident artist at the Academy of Fine Arts in Warsaw, Prof. Mirosław Bałka spatial actions studio. At present prepares the diploma work at the Audiosfera studio under the direction of Prof. Leszek Knaflewski.

Selected exhibitions:

- 2013 CERTAINTY, BWA Warsaw, Warsaw
- 2012 CONTEXTS, 2nd international ephemeral art festival, Sokołowsko
- 2012 NO BUDGET SHOW, MOCAK Contemporary Art Museum, Cracow
- 2012 CRISIS, Wrocław Contemporary Museum, Wrocław
- 2012 HAPPY BIRTHDAY MR FLUXUS, Zamek Cultural Centre, Poznań
- 2011 DRAUGHT, Zachęta Contemporary Art Gallery, Szczecin
- 2011 GIVE VOICE, Current Art Zohe, Szczecin
- 2011 6th YOUNG TRIENNIAL, Polish Sculptural Centre, Orońsko

JUDASZ,
2010, akcja (odwrócony wizjer),
obiekt (gablota z dokumentacją
fotograficzną)

JUDAS,
2010, action (reversed peephole),
object (display case with photographic
documentation)

Ola Koziół

ur. w 1983 r.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych
w Łodzi; Wydział Grafiki i Malarstwa,
specjalizacja: malarstwo.
Dyplom w 2009 roku w Pracowni Malarstwa
prof. Piotra Stachlewskiego.

Wybrane wystawy:

- 2013 CZARNY KWADRAT, akcja miejska,
Festiwal Experiment, Zbąszyń
- 2013 SONG FROM THE WORKHOUSE,
performance z Joanną Rajkowską,
Vestry House Museum, Londyn
- 2013 WIOSNO, akcja miejska w ramach
Festiwalu „Dobro i Piękno”,
Bar Anna, Łódź
- 2013 EKSPERYMENT Z ZASIEWEM
I GŁOSEM, Galeria Manhattan, Łódź
- 2012 KONIEC, 8. Międzynarodowy
Festiwal Sztuki Wizualnej
inSPIRACJE / apocalypse,
Galeria 13 Muz, Szczecin
- 2012 EKSPRES NA WSCHÓD. POWRÓT DO
AWANGARDY, interdyscyplinarne
działania artystyczne, piwnice
„kamienicy Pikusa”, Festiwal Łódź
Czterech Kultur GENERACJE

Born in 1983.

Graduate from the Academy of Fine Arts in
Lodz; the faculty of printmaking and painting,
specialisation: painting.
Diploma from Prof. Piotr Stachlewski
painting studio in 2009.

Selected exhibitions:

- 2013 BLACK SQUARE, town action,
Experiment Festival, Zbąszyń
- 2013 SONG FROM THE WORKHOUSE,
performance with Joanna Rajkowska,
Vestry House Museum, London
- 2013 THE SPRING, town action within
the framework of the festival
Good and Beauty, Anna Bar, Łódź
- 2013 VOICE AND SOWING EXPERIMENT,
Manhattan Gallery, Łódź
- 2012 THE END, 8th international visual art
festival inspirations / apocalypse,
13 Muz Gallery, Szczecin
- 2012 EXPRESS TO THE EAST.
RETURN TO THE AVANT-GARDE,
interdisciplinary artistic action,
Pikus house cellars, Four Cultures
Festival 'Generations'

HORYZONT,
2013, video

HORIZON,
2013, video

Aleksander Kühl

Wyróżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7”
Honorary Award of The Young Art Biennial 'Fish Eye 7'

ur. w 1981 r.

**Absolwent Akademii Sztuki w Szczecinie;
Wydział Malarstwa i Nowych Mediów,
Kierunek: Grafika, Specjalność: Multimedia.
Dyplom w 2013 roku;
promotorka: Agata Zbylut**

Wybrane wystawy:

- 2013 BIAŁY SZLAK, instalacja, Szczecin
- 2013 DOMEK GRABARZA, instalacja, Szczecin
- 2013 CONTENERY, video, Pilzno, Czechy
- 2012 TVP Kultura, pokaz prac video
- 2012 Galeria Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin
- 2011 UNIZM, Galeria Odra Zoo, Szczecin
- 2011 Galeria 13 Muz, Video

Born in 1981.

**Graduate from the Art Academy in Szczecin;
faculty of painting and new media, subject:
printmaking, speciality: multi-media.
Diploma in 2013;
thesis supervisor: Agata Zbylut.**

Selected exhibitions:

- 2013 WHITE TRAIL, installation, Szczecin
- 2013 GRAVEDIGGER'S HOUSE, installation, Szczecin
- 2013 CONTAINERS, video, Plzen, Czech Republic
- 2012 TVP Kultura, video art show
- 2012 Zona Sztuki Aktualnej Gallery, Szczecin
- 2011 UNISM, Odra Zoo Gallery, Szczecin
- 2011 13 Muz Gallery, video

Przekopuję, wykopuję i segreguję.

Co mnie jednak fascynuje,

I oczywiście druga wojna światowa.

NIC ZŁEGO NIE
MIAŁEM NA MYŚLI,
2013, video,
performance

I HAVE NOTHING
WRONG IN MIND,
2013, video,
performance

Piotr Lis

Nagroda Główna Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7”
Grand Prix of The Young Art Biennial 'Fish Eye 7'

ur. w 1985 r.

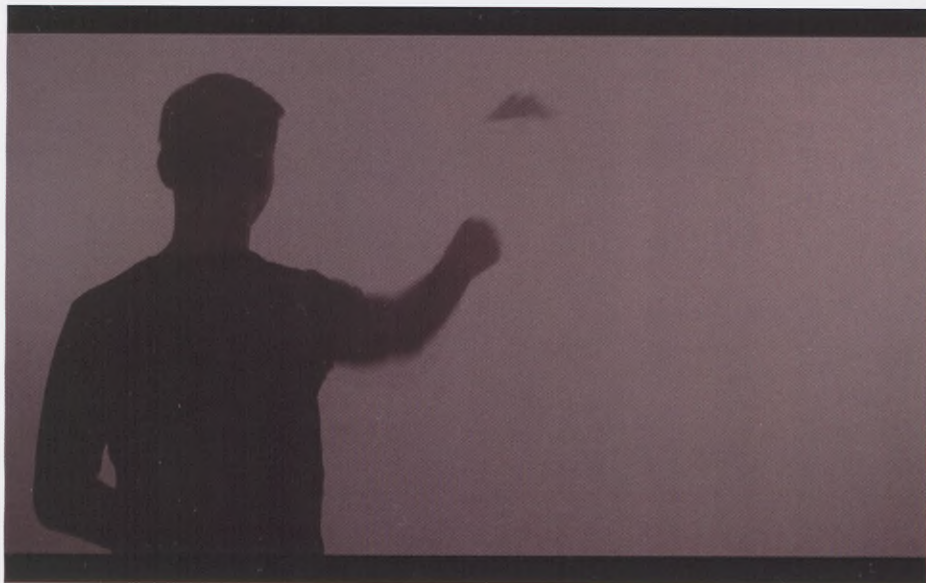
Absolwent Akademii Sztuk Wizualnych i Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (dyplom magisterski w 2012 roku na Wydziale Komunikacji Multimedialnej, kierunku Rejestracja Obrazu). Obecnie student Podyplomowego Studium Edytorstwa na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Uczestnik wielu wystaw krajowych i zagranicznych (laureat Videoholica 2012). Fotograf, freelancer, pasjonat podróży, sztuki, kulinariów i odkrywania.

Born in 1985.

Graduate from the Academy of Visual Arts and the Artistic University in Poznan (master's diploma in 2012 at the faculty of multimedia communication, subject: image recording). At present a student of the post-graduate study of editing at the faculty of Polish studies of the Adam Mickiewicz University in Poznan.

Participant of numerous exhibitions at home and abroad (laureate of Videoholica 2012). Freelance photographer, passionate of travelling, culinary art and discovering.

NAJPIĘKNIEJSZE SĄ
CHWILE NASZYCH KLĘSK,
2013, video

THE MOMENTS OF OUR
FAILURES ARE THE MOST
BEAUTIFUL,
2013, video

Magdalena Łazarczyk

ur. w 1985 r.

Studiowała kulturoznawstwo na Uniwersytecie Adama Mickiewicza oraz Fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, gdzie w 2013 roku obroniła dyplom licencjacki. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Wybrane wystawy:

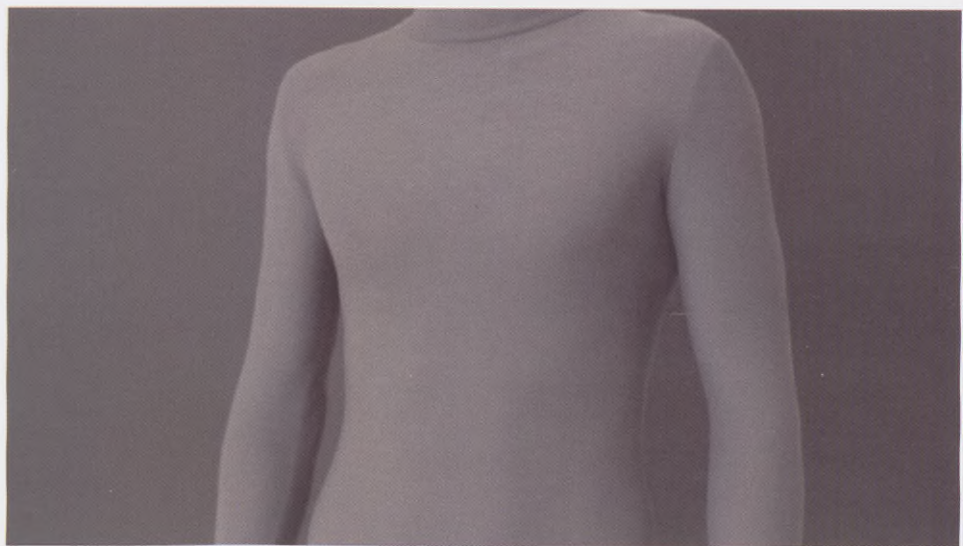
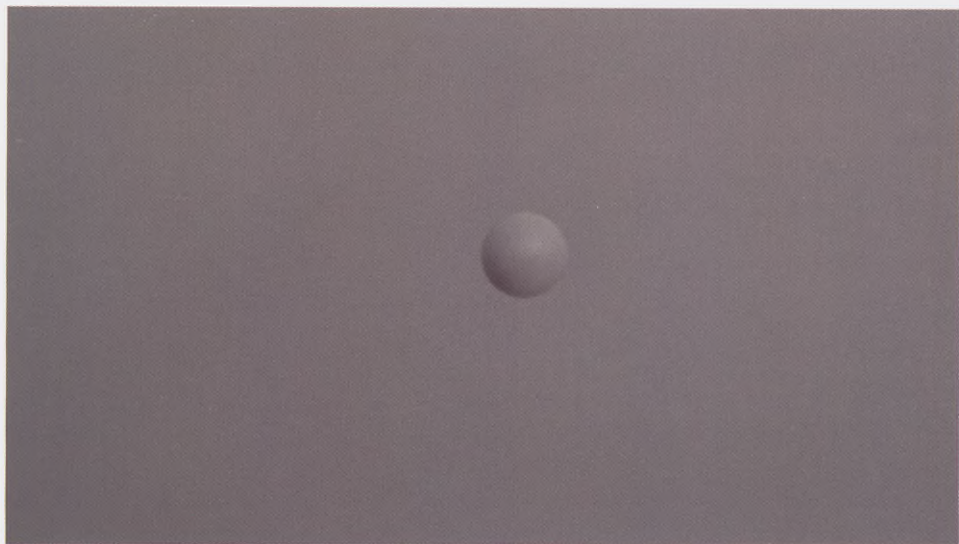
- 2013 (GRA)WITALNY, TŁO, Poznań
- 2013 PEWNOŚĆ, BWA, Warszawa
- 2012 NIE WŁASNOŚĆ, prywatne mieszkanie, Poznań
- 2011 THE WIND IN MY HEART THE DUST IN MY HEAD, Willa UA, Poznań

Born in 1985.

Studied cultural knowledge at the Adam Mickiewicz University and photography at the Artistic University in Poznan, where got bachelor's degree in 2013. She lives and works in Warsaw.

Selected exhibitions:

- 2013 GRAVITAL, TŁO, Poznan
- 2013 CERTAINTY, BWA, Warsaw
- 2012 NOT PROPERTY, a private apartment, Poznan
- 2011 THE WIND IN MY HEART THE DUST IN MY HEAD, Willa UA, Poznan

GŁOŚNO
MILCZĄ RZECZY,
2013, video

THINGS ARE SILENT
BUT LOUD,
2013, video

Małgorzata Łuczyna

ur. w 1980 r.

Absolwentka Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Pedagogiczno-Artystyczny w Kaliszu. Obecnie pracuje jako asystentka w Pracowni Fotografii prof. Witolda Jacykowa, na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Instytut Sztuki w Cieszynie.

Wybrane wystawy:

2013	2B – DOUBLE PLEASURE FROM POLAND, Agija Suna Gallery, Ryga, Łotwa	2007	KOBIETA O KOBIECIE, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała
2012	VERSTECKTE OFFENTLICHKEITEN, Motorenhalles, Drezno, Niemcy	2006	INTERIEUR, Galeria Arsenat, Poznań
2012	KOMPLEKS, wystawa indywidualna, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała	2006	BALADE APIE..., wystawa indywidualna, Artcore Galerija, Wilno, Litwa
2011	III FESTIWAL SZTUKA I DOKUMENTACJA, wystawa Sztuka-Obiekt-Zapis, Galeria Przestrzeń, Patio Centrum Sztuki, Łódź	2006	SAMSUNG ART MASTER, CSW, Zamek Ujazdowski, Warszawa
2010	III WARSZAWSKIE BIENNALE SZTUKI MEDIÓW, wyróżnienie, Galeria, Warszawa		
2008	'BORDER CROSSING' / 'PRZEKRACZANIE GRANIC' Haven Gallery, Boston, Wielka Brytania		

Born in 1980.

Graduate from the Adam Mickiewicz University in Poznan, faculty of artistic pedagogy in Kalisz. At present works as an assistant professor at Prof. Witold Jacykow photography studio at the artistic faculty of the Silesian University in Katowice, Art Institute in Cieszyn.

Selected exhibitions:

2013	2B – DOUBLE PLEASURE FROM POLAND, Agija Suna Gallery, Riga, Latvia	2006	INTERIEUR, Arsenal Gallery, Poznań
2012	VERSTECKTE OFFENTLICHKEITEN, Motorenhalles, Dresden, Germany	2006	BALADE APIE..., solo exhibition, Artcore Gallery, Vilnius, Lithuania
2012	COMPLEX, solo exhibition, BWA Bielska Gallery, Bielsko-Biała	2006	SAMSUNG ART MASTER, CSW Zamek Ujazdowski Contemporary Art Centre, Warsaw
2011	3rd ART AND DOCUMENTATION FESTIVAL, exhibition Art-Object-Record, Przestrzeń Gallery, Patio Art Centre, Łódź		
2010	3rd WARSAW MEDIA ART-BIENNIAL, honorary mention, Gallery, Warsaw		
2008	'BORDER CROSSING' / 'PRZEKRACZANIE GRANIC' Haven Gallery, Boston, Great Britain		
2007	A WOMAN ABOUT WOMEN, BWA Bielska Gallery, Bielsko-Biała		

SPOTKANIE III,
2012, video

MEETING III,
2012, video

Krzysztof Maniak

ur. w 1990 r.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych
w Krakowie; Kierunek: Intermedia.
Laureat głównej nagrody w kategorii sztuka
w radiowym konkursie „Talent Trójki”.
Praca dyplomowa zrealizowana w Pracowni
Kreacji Cyfrowej dr Bogdana Achimescu.

Ważniejsze wystawy:

- 2013 aniMOS, MOS, Kraków
- 2013 SZTUKA-OBIEKT-ZAPIS 5,
Prexer-UŁ, Łódź
- 2013 BARBARZYŃCY,
MOS, Kraków

Born in 1990.

Graduate from the Academy of Fine Arts
in Cracow; subject: Inter-media. Laureate
of the main prize in art category at the radio
contest Talents of the Polish Radio Three.
Diploma work made at Dr Bogdan Achimescu
digital creation studio.

Selected group exhibitions:

- 2013 aniMOS, MOS, Cracow
- 2013 ART-OBJECT-RECORD 5,
Prexer-UŁ, Łódź
- 2013 THE BARBARIANS, MOS, Cracow

TARNINA,
2013, video
BLACKTHORN,
2013, video

DARŃ,
2013, video
TURF,
2013, video

Małgorzata Markiewicz

ur. w 1979 r.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych
w Krakowie, wydział Rzeźby, Pracownia
Działań Medialnych prof. Antoniego Porczaka.
Obecnie doktorantka wydziału Rzeźby na ASP
w Krakowie

Rezydencje i wybrane wystawy indywidualne i zagraniczne:

- 2013 Botkyrka Konsthall, Tumba,
Szwecja
- 2011 Factory for Art and Design,
Kopenhaga, Dania
- 2007 HIAP, Helsinki, Finlandia
- 2006 Spaces Gallery, Cleveland, Ohio,
USA

Wybrane wystawy:

- 2013 WHO MAKES EUROPE?,
Matadero, Madryt
- 2012 Art Boom Festiwal, Kraków
- 2012 ZNIKAJĄCE PUNKTY,
Galeria Piekary, Poznań
- 2011 TKANINY EU, Mocak, Kraków
- 2010 BETTER TOMORROW,
Studio Stefania Miscetti, Rzym
- 2010 COEXISTENCE, Tembi Gallery,
Yogyakarta, Indonezja

- 2010 ROCOCO, KUB Gallery, Lipsk, Niemcy
- 2009 NEW TERRITORIES, Pavillao 28,
Lizbona, Portugalia
- 2008 NEIGHBOURS, Blekinge Museum,
Karlskrona, Szwecja
- 2008 RAUMA BIENNALE,
Rauma, Finlandia
- 2008 EFEKT CZERWONYCH OCZU,
Zamek Ujazdowski, Warszawa

Born in 1979.

Graduate from the Academy of Fine Arts
in Cracow, faculty of sculpture,
Prof. Antoni Porczak media actions studio.
At present a doctoral student at the faculty
of sculpture of the Academy of Fine Arts
in Cracow.

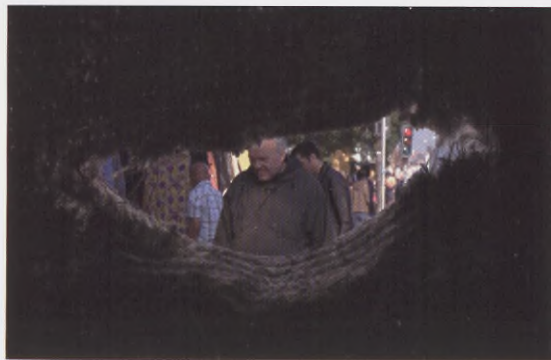
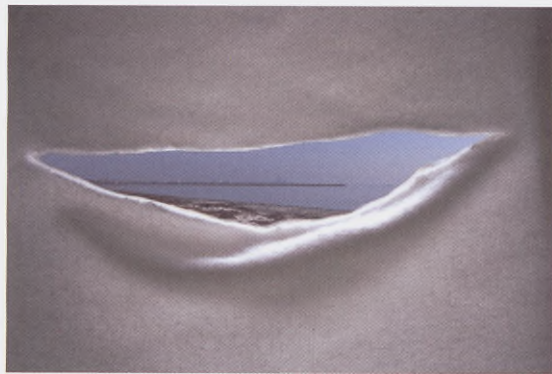
Residences and selected solo exhibitions abroad:

- 2013 Botkyrka Konsthall, Tumba, Sweden
- 2011 Factory for Art and Design,
Copenhagen, Denmark
- 2007 HIAP, Helsinki, Finland
- 2006 Spaces Gallery, Cleveland, Ohio, USA

Selected exhibitions:

- 2013 WHO MAKES EUROPE?, Matadero,
Madrid, Spain
- 2012 Art Boom Festival, Cracow
- 2012 VANISHING POINTS, Piekary Gallery,
Poznan
- 2011 TAPESTRY EU, Mocak, Cracow
- 2010 BETTER TOMORROW,
Stefania Miscetti Studio, Roma, Italy
- 2010 COEXISTENCE, Tembi Gallery,
Yogyakarta, Indonesia
- 2010 ROCOCO, KUB Gallery,
Leipzig, Germany

- 2009 NEW TERRITORIES,
Pavillao 28, Lisbon, Portugal
- 2008 NEIGHBOURS, Blekinge Museum,
Karlskrona, Sweden
- 2008 RAUMA BIENNALE, Rauma, Finland
- 2008 RED EYES EFFECT,
Zamek Ujazdowski Contemporary
Art Centre, Warsaw

ŚWIAT PRZEZ ZASŁONY,
2011, fotografia cyfrowa,
12 × 18 cm

THE WORLD THROUGH
THE CURTAIN,
2011, digital photograph,
12 × 18 cm

Paweł Matyszewski

ur. w 1984 r.

Absolwent Uniwersytetu Artystycznego
w Poznaniu; Wydział Malarstwa.
Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni
malarstwa prof. zw. Piotra C. Kowalskiego.

Wybrane wystawy:

- 2013 RZECZY I LUDZIE,
Galeria Arsenal, Białystok
- 2012 OBSESSION, Contemporary Art
Gallery, Zrenjanin, Serbia
- 2011 PRZECIĄG, Galeria 13 muz, Szczecin
- 2011 10. Konkurs Gepperta - CO ROBI
MALARZ?, Galeria BWA
Awangarda, Wrocław
- 2010 ARS HOMO EROTICA, Muzeum
Narodowe w Warszawie
- 2009 BIELSKA JESIEŃ, Galeria Bielska
BWA, Bielsko-Biała

Born in 1984.

Graduate from the Artistic University
in Poznan; faculty of painting. Diploma work
made at Prof. Piotr C. Kowalski painting studio.

Selected exhibitions:

- 2013 THINGS AND PEOPLE,
Arsenal Gallery, Białystok
- 2012 OBSESSION, Contemporary Art
Gallery, Zrenjanin, Serbia
- 2011 Draught, 13 Muz Gallery, Szczecin
- 2011 10th Geppert contest - WHAT
DOES A PAINTER DO?, BWA
Awangarda Gallery, Wrocław
- 2010 ARS HOMO EROTICA,
National Museum in Warsaw
- 2009 BIELSKO AUTUMN,
BWA Bielska Gallery,
Bielsko-Biała

SEPARACJE 4,
2013, technika mieszana,
64 x 55 x 9 cm

SEPARATIONS 4,
2013, mixed technique,
64 x 55 x 9 cm

Mateusz Szczypiński

ur. w 1984 r.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Kierunek: Malarstwo. Praca dyplomowa zrealizowana w Pracowni prof. A. Bednarczyka. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego; Kierunek: Historia Sztuki; promotorem dyplomu była dr hab. M. Hussakowska-Szysko.

Wybrane wystawy:

- 2013 MUM, I JUST REALLY NEED TO FOCUS ON MY ART RIGHT, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2013 WYBURZANIE, Bałtycka Galeria Sztuki, Słupsk
- 2013 CZAS KOLAŻU, Kordegarda, Warszawa
- 2013 PO CO JEST SZTUKA?, MOCAK, Kraków.
- 2013 TRIBUTE TO ROBAKOWSKI, lokal_30, Warszawa
- 2011 CZY UMIESZ SIĘ GOLIĆ?, lokal_30, Warszawa
- 2011 NEW LOOK, Otwarta Pracownia, Kraków

Born in 1984.

Graduate from the Academy of Fine Arts in Cracow; subject: painting. Diploma work made at Prof. A. Bednarczyk studio. Graduate from the Jagiellonian University; subject: art history; thesis supervisor: Prof. M. Hussakowska-Szysko.

Selected exhibitions:

- 2013 MUM, I JUST REALLY NEED TO FOCUS ON MY ART RIGHT, Arsenał Town Gallery, Poznan
- 2013 KNOCKING DOWN, Baltic Contemporary Art Gallery, Słupsk
- 2013 COLLAGE TIME, Kordegarda, Warsaw
- 2013 WHAT IS ART FOR?, MOCAK, Cracow
- 2013 TRIBUTE TO ROBAKOWSKI, lokal_30, Warsaw
- 2011 CAN YOU SHAVE?, lokal_30, Warsaw
- 2011 NEW LOOK, Otwarta Pracownia Gallery, Cracow

AFTER FANGOR,
2013, collage,
olej na płótnie, 67 x 60 cm

AFTER FANGOR,
2013, collage,
oil on canvas, 67 x 60 cm

Michał Szuszkiewicz

ur. w 1983 r.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Kierunek: Malarstwo, Specjalizacja: litografia. Praca dyplomowa pod kierunkiem prof. J. Modzelewskiego, aneks w pracowni prof. W. Winieckiego. Stypendysta programu Sokrates Erasmus na Universidad di Castilla la Mancha w Cuenca w Hiszpanii (2005). Laureat Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska” w 2011 roku.

Wybrane wystawy:

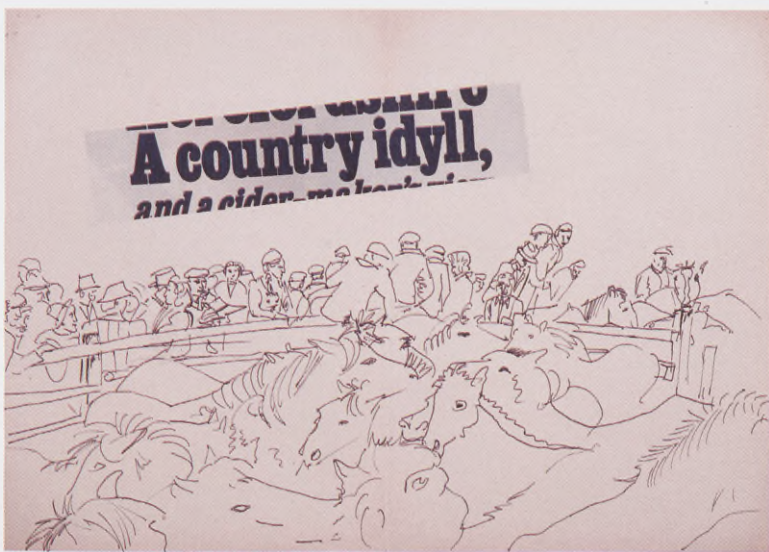
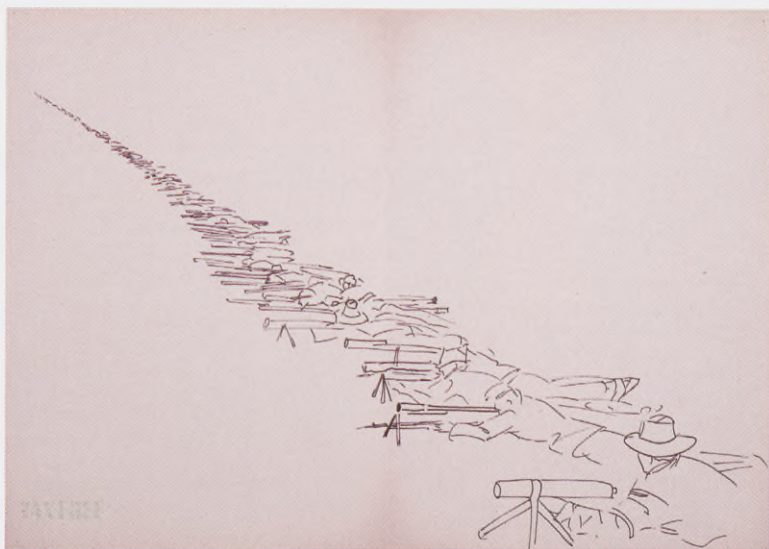
- 2013 STWORZENIE ŚWIATA, Wizytująca Galeria, Warszawa
- 2012 LEGENDA, Galeria Studio, Warszawa
- 2011 APOKALIPSA WG MNIE, Galeria Program, Warszawa
- 2009 FONTAINEBLEAU, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 2009 9. Konkurs E. Gepperta, BWA Wrocław
- 2009 100% MALARSTWA – AKTUALNY OBRAZ, Królikarnia, Warszawa
- 2008 TROFEUM, BWA Zielona Góra

Born in 1983.

Graduate from the Academy of Fine Arts in Warsaw. Subject: painting, specialisation: lithography. Diploma work made under the direction of Prof. J. Modzelewski, annex at Prof. W. Winiecki studio. Scholarship holder of the programme Sokrates Erasmus at the Universidad di Castilla la Mancha in Cuenca, Spain (2005). Laureate of the 'Young Poland' scholarship programme of the Minister of Culture and National Heritage in 2011.

Selected exhibitions:

- 2013 CREATION OF THE WORLD, Wizytująca Gallery, Warsaw
- 2012 LEGEND, Studio Gallery, Warsaw
- 2011 APOCALYPSE AFTER ME, Program Gallery, Warsaw
- 2009 FONTAINEBLEAU, CSW Zamek Ujazdowski Contemporary Art Centre, Warsaw
- 2009 9th E. Geppert contest, BWA Wrocław
- 2009 100% PAINTING – CURRENT IMAGE, Królikarnia Gallery, Warsaw
- 2008 TROPHY, BWA Zielona Góra

IMPERIUM,
2013, rysunek,
42 x 29,7 cm

EMPIRE,
2013, drawing,
42 x 29,7 cm

Małgorzata Szymankiewicz

ur. w 1980 r. w Poznaniu

Studia na Wydziale Edukacji Artystycznej i na Wydziale Malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Obecnie asystentka w Pracowni Malarstwa i Rysunku na ASP w Szczecinie. Mieszka w Poznaniu. Nagrody i wyróżnienia: Talenty Trójki 2010 – główna nagroda w konkursie 3 PR Polskiego Radia oraz nagroda i wyróżnienie na 38. Biennale Malarstwa „Bielska Jesień 2007”.

Wybrane wystawy indywidualne:

2012	SOLITAIRE, Witryna, Warszawa	2007	Wystawa Bez Tytułu, Galeria Enter, Poznań
2012	SUB POP, BWA Warszawa, Warszawa (z Przemkiem Dzieńsem)	2006	MALARSTWO, Galeria Arsenał, Białystok
2011	SŁABA WIDOCZNOŚĆ, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice		
2011	BACKGROUND, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała		
2011	NIEWIEDZA, Galeria Pies, Poznań		
2011	KOMFORTOWA SYTUACJA, Zona Sztuki Aktualnej, Łódź		
2010	PAINTINGS, Lange & Pult Galerie, Zurich		
2010	BLACK HOLE, CSW Łaźnia, Gdańsk		
2010	Najnowsze Prace, lokal30_warszawa_london_project, Londyn		
2009	ATTRACTIONS OF ABSTRACTION, Galeria Miejska Arsenał, Poznań		
2008	MIAMI DREAM, Galeria Starter, Poznań		

Born in 1980 in Poznan

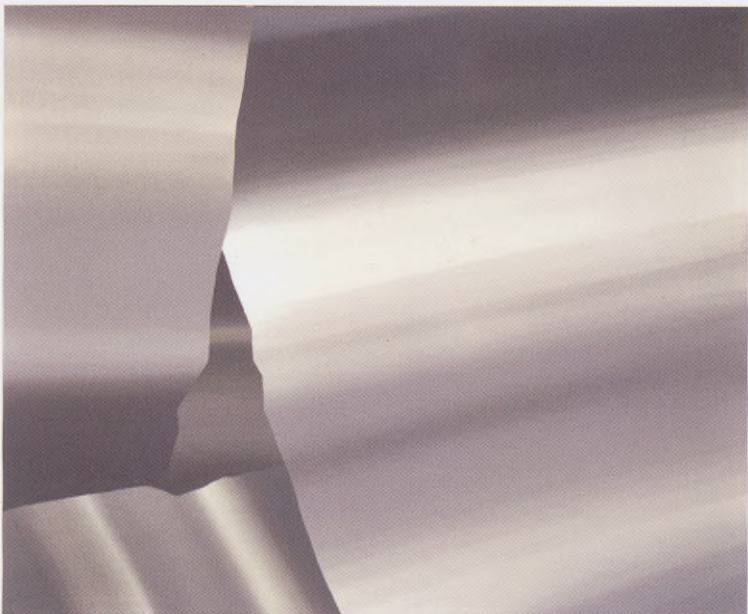
Studied at the faculty of artistic education and the faculty of painting of the Academy of Fine Arts in Poznan. At present an assistant professor at painting and drawing studio of the Academy of Fine Arts in Szczecin. She lives in Poznan. Prizes and awards: Talents Polish Radio Three 2010 – the main prize and an award at the 38th Painting Biennial Bielsko Autumn 2007.

Selected solo exhibitions:

2012	SOLITAIRE, Witryna Gallery, Warsaw	2008	MIAMI DREAM, Starter Gallery, Poznan
2012	SUB POP, BWA Warsaw, Warsaw (with Przemek Dzieńs)	2007	Untitled Exhibition, Enter Gallery, Poznan
2011	POOR VISIBILITY, BWA Contemporary Art Gallery, Katowice	2006	PAINTING, Arsenał Gallery, Białystok
2011	BACKGROUND, BWA Bielska Gallery, Bielsko-Biała		
2011	IGNORANCE, Pies Gallery, Poznan		
2011	COMFORTABLE SITUATION, Zona Sztuki Aktualnej Gallery, Łódź		
2010	PAINTINGS, Lange & Pult Galerie, Zurich		
2010	BLACK HOLE, CSW Łaźnia Contemporary Art Centre, Gdańsk		
2010	Newest Works, lokal30_Warsaw_london_project, London		
2009	ATTRACTIONS OF ABSTRACTION, Arsenał Town Gallery, Poznan		

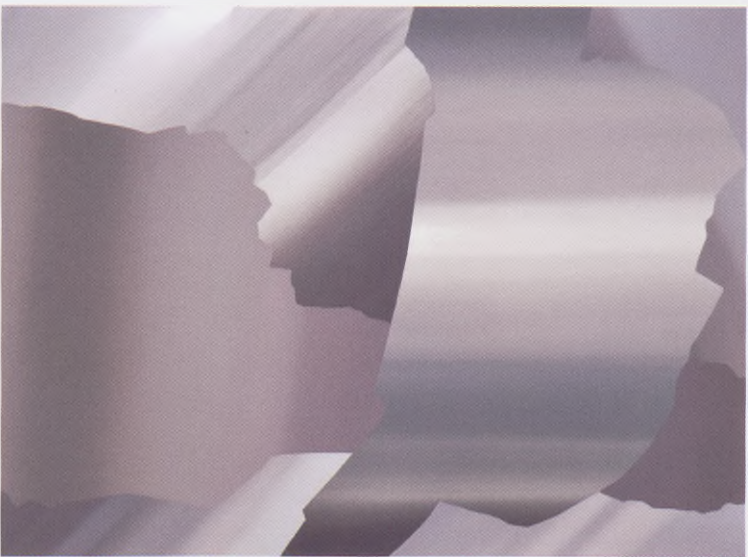
BEZ TYTUŁU 149,
2010, akryl na płótnie,
130 × 170 cm

UNTITLED 149,
2010, acrylic on canvas,
130 × 170 cm

BEZ TYTUŁU 146,
2010, akryl na płótnie,
165 × 225 cm

UNTITLED 146,
2010, acrylic on canvas,
165 × 225 cm

Łukasz Trusewicz

ur. w 1984 r.

Absolwent Wydziału Rzeźby i Działań Przestrzennych Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (2010). Rzeźbiarz i performer. Pomysłodawca i jeden z prowadzących Galerię Raczej w Poznaniu, zajmującą się promocją sztuki efemerycznej.

Wybrane wystawy i festiwale:

- 2013 OUTER SPACES URBAN FOREST, Performance Pozostałości, Stare Zoo, Poznań
- 2012 International Performance Art Festival Navinki, Museum Sztuki Współczesnej, Mińsk, Białoruś
- 2012 Projekt FLOW/PRZEPŁYW, Nowe Sytuacje, Maltafestival, Poznań
- 2012 XIV Międzynarodowy Festiwal Interakcje, Piotrków Trybunalski
- 2011 Międzynarodowy Festiwal EPAF, CSW, Warszawa
- 2011 Festiwal Performance Platform, Galeria Labirynt, Lublin
- 2009 PETROGLIFY, wystawa indywidualna, El Ar, Sudan

Born in 1984.

Graduate from the faculty of sculpture and spatial actions of the Artistic University in Poznan (2010). A sculptor and performer. Originator and one of directors of the Raczej Gallery in Poznan, which aims at promotion of ephemeral art.

Selected exhibitions and festivals:

- 2013 OUTER SPACES URBAN FOREST, Performance Remains, Old Zoo, Poznan
- 2012 International Performance Art Festival Navinki, Contemporary Art Museum, Minsk, Belarus
- 2012 Project FLOW/PRZEPŁYW, New Situations, Maltafestival, Poznan
- 2012 14th International Interactions Festival, Piotrków Trybunalski
- 2011 International Festival EPAF, CSW, Warsaw
- 2011 Festival Performance Platform, Labirynt Gallery, Lublin
- 2009 PETROGLYPH, solo exhibition, El Ar, Sudan

KROKI,
2013, video, 8'47"

PACES,
2013, video, 8'47"

Urszula Pieregończuk

Wyróżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7”
Honorary Award of The Young Art Biennial 'Fish Eye 7'

ur. w 1984 r.

Absolwentka Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie; Kierunek: Grafika projektowa. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni multimediów prof. Grzegorza Mazurka.

Wybrane wystawy

- 2012 ARS LOCI, Warsztaty kultury, Lublin
- 2011 Centrum Sztuki Współczesnej, Warszawa
- 2011 NO BUDGET SHOW III, Galeria Kordegarda, Warszawa, Festiwale filmowe
- 2012 OKFA, festiwal filmów niezależnych, Konin
- 2012 Clip award, low and no budget show, Mannheim, Niemcy
- 2012 Kan, festiwal filmów amatorskich i niezależnych, Wrocław

Born in 1984.

Graduate of the artistic faculty of the Maria Skłodowska-Curie University in Lublin; subject: design printmaking. Diploma work made at Prof. Grzegorz Mazurek multimedia studio.

Selected exhibitions:

- 2012 ARS LOCI, cultural workshop, Lublin
- 2011 Contemporary Art Centre, Warsaw.
- 2011 NO BUDGET SHOW III, Galeria Kordegarda, Warsaw Film festivals
- 2012 OKFA, independent film festival, Konin
- 2012 Clip award, low and no budget show, Mannheim, Germany
- 2012 Kan, amateur and independent film festival, Wrocław

SZAKECZ,
2013, video, fragment

SZAKECZ,
2013, video, fragment

Mariusz Wolny

Nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego
Speaker of the Pomeranian Province Award

ur. w 1980 r.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych
w Warszawie; Kierunek Rzeźba.
Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni
prof. Adama Myjaka.

Wybrane wystawy

- 2013 Galeria Turbo, Warszawa,
- 2013 Galeria O11, Toruń
- 2012 Gallery Different, Londyn
- 2012 Salon ASP, Warszawa
- 2012 Muzeum książki historycznej, Łódź

Born in 1980.

Graduate from the Academy of Fine Arts
in Warsaw; subject: sculpture.
Diploma work made at Prof. Adam Myjak
studio.

Selected exhibitions:

- 2013 Turbo Gallery, Warsaw
- 2013 Gallery O11, Toruń
- 2012 Gallery Different, London
- 2012 ASP Salon of the Academy of Fine Arts,
Warsaw
- 2012 Museum of Historical Books, Łódź

OUR CHILDREN PLAY,
2013, objekt,
2,5 x 2,5 x 0,7 m

OUR CHILDREN PLAY,
2013, objekt,
2,5 x 2,5 x 0,7 m

Erwin Wyjadłowski

ur. w 1980 r.

**Absolwent Akademii Sztuk Pięknych
w Krakowie; Wydział Malarstwa.
Praca dyplomowa zrealizowana
w pracowni prof. Leszka Misiaka w 2012 roku.**

Wybrane wystawy:

- 2012 PRZED UPADKIEM, wystawa indywidualna, Galeria Łącznik, Kraków
- 2012 Przegląd Malarstwa ŚWIEŻA KREW, Galeria Socato, Wrocław
- 2012 Przegląd Malarstwa PROMOCJE, Legnica
- 2011 AUTOPORTRET W CUDZYM CIELE, NCK, Kraków
- 2009 MONDO EX, Acaia, Włochy
- 2008 Wystawa Malarstwa, Konsulat niemiecki, Kraków

Born in 1980.

**Graduate from the Academy of Fine Arts
in Cracow; faculty of painting.
Diploma work made at Prof. Leszek Misiak
studio in 2012.**

Selected exhibitions:

- 2012 BEFORE THE FALL, solo exhibition, Łącznik Gallery, Cracow
- 2012 FRESH BLOOD painting review, Socato Gallery, Wrocław
- 2012 PROMOTIONS painting review, Legnica
- 2011 SELF-PORTRAIT IN FOREIGN BODY, NCK, Cracow
- 2009 MONDO EX, Acaia, Italy
- 2008 Painting exhibition, Consulate of Germany, Cracow

BEZ TYTUŁU,
2013, akryl na płótnie,
195 x 130 cm

UNTITLED,
2013, acrylic on canvas,
195 x 130 cm

Laureaci:

nagroda główna – Piotr Lis

nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego – Mariusz Wolny

wyróżnienia honorowe – Aleksander Kühn, Urszula Pieregończuk oraz Anna Maria Brandys

Jury w składzie:

Dorota Łagodzka – historyczka sztuki, asystent naukowej dziedziny ds. human-animal studies na Wydziale Artes Liberales Uniwersytetu Warszawskiego

Justyna Ryczek – krytyczka sztuki, pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu

Sebastian Cichocki – krytyk sztuki i kurator, pracuje jako główny kurator w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

przedstawiciele organizatora:

Edyta Wolska – artystka i kuratorka, dyrektor Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku

Roman Lewandowski – krytyk sztuki i wykładowca Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, kurator w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku

Koordynator projektu: Grażyna Tereszkiewicz

Kuratorzy: Edyta Wolska, Roman Lewandowski

Laureates:

Grand Prix – Piotr Lis

Speaker of the Pomeranian Province Award – Mariusz Wolny

Honorary awards – Aleksander Kühn, Urszula Pieregończuk and Anna Maria Brandys

Jury consisted of:

Dorota Łagodzka – art historian, and scientific assistant of the dean of human-animal studies at the faculty of Artes Liberales of the Warsaw University

Justyna Ryczek – art critic, working at the Artistic University in Poznań

Sebastian Cichocki – art critic and curator, working as a principal curator at the Modern Art Museum in Warsaw

Edyta Wolska – artist and curator, director of the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk

Roman Lewandowski – art critic and lecturer at the Academy of Fine Arts in Cracow, curator at the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk

Project coordinator: Grażyna Tereszkiewicz

Courator: Edyta Wolska, Roman Lewandowski

RYBIE OKO 7

BIENNALE SZTUKI MŁODYCH

Patronat Honorowy:

Marszałek Województwa Pomorskiego Pan Mieczysław Struk

Prezydent Miasta Słupska Pan Maciej Kobyliński

Burmistrz Miasta Ustka Pan Jan Olech

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

Dyrektor: Edyta Wolska

ul. Partyzantów 31a

76-200 Słupsk

tel/fax: +48 059 842 56 74

www.baltic-gallery.art.pl

email: info@baltic-gallery.art.pl

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Galeria Kameralna, ul. Partyzantów 31a, 76-200 Słupsk

czynna poniedziałek – piątek: 10.00–18.00

Baszta Czarownic, al. F. Nullo 8, 76-200 Słupsk

czynna codziennie: 10.00–18.00 (oprócz poniedziałków)

Centrum Aktywności Twórczej, ul. Gen. Zaruskiego 1a, Ustka

czynna codziennie: 10.00–18.00

tel/fax: +48 059 842 56 74

e-mail: info@baltic-gallery.art.pl, www.baltic-gallery.art.pl

Katalog:

Skład i łamanie: Ola Kujawska

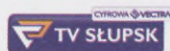
Redakcja merytoryczna i korekta: Grażyna Tereszkievich

Wydawca katalogu:

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

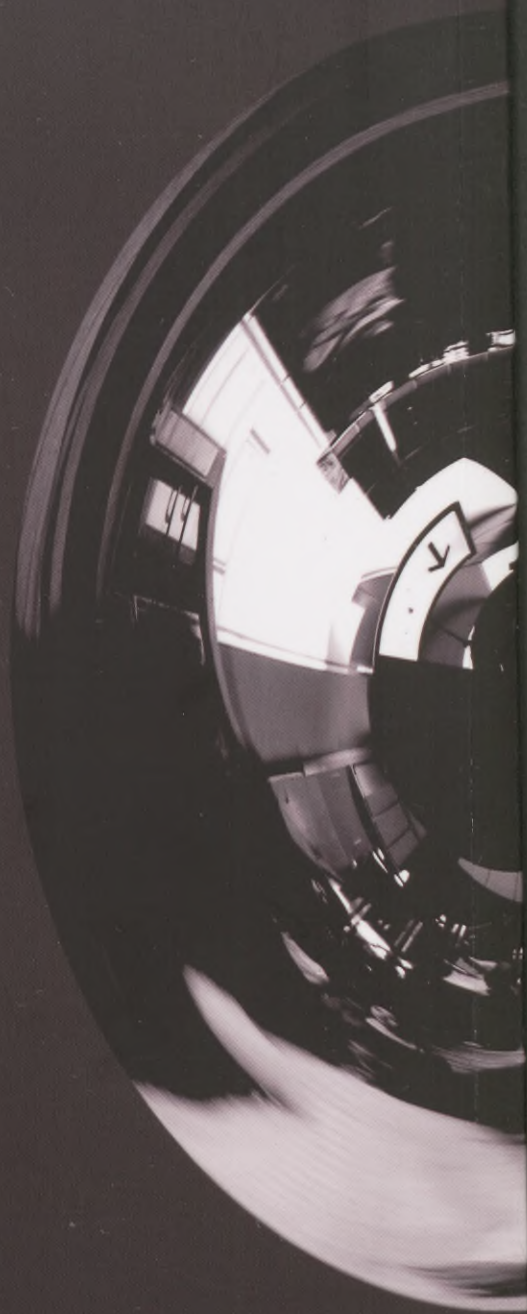
ISBN 978-83-61773-32-0

Patronat Medialny:

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

ISBN 978-83-61773-32-0